

NASLOV—ADDRESS

Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: Henderson 3912

Največji slovenski tednik
v Združenih državah
ameriških

The largest Slovenian
Weekly in the United
States of America

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota

je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
porna organizacija v
Ameriki

Posluje že 38. leto

GESLO K. S. K. J. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1108, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22d, 1918

Štev. 47 — No. 47

CLEVELAND, O., 22. NOVEMBRA (NOVEMBER), 1932

LETO (VOLUME) XVII

IZ URADA K. S. K. J.

Vsled številnih poškodnih-
skih in operacijskih slučajev
je v poškodninskem skladu
nastal primanjkljaj, ki je kon-
cem oktobra t. l. znašal okrog
\$3,000.00. Razpisati bi bilo
treba posebni asessment, da bi
primanjkljaj pokrili.

Ker pa v teh slabih časih
članstvo komaj zmaguje redni
asessment in nekateri še red-
nega asessmenta plačati ne mo-
rejo, zato je glavni odbor do-
ločil, da se razpis posebnega
asessmenta odloži do prihod-
njega leta, primanjkljaj pa se
pokrije iz stroškovnega skla-
da ali pa iz sklada izrednih
pripisov.

V gotovih listih je bilo po-
ročano, da bo pri naši Jednoti
za mesec december razpisan
posebni asessment 50 centov
na člana in članico. Uradni-
kom in uradnicam krajevnih
društev, kakor tudi članstvu
Jednote se vsled tega nazna-
nja, da za taka poročila glavni
urad ni odgovoren.

Vpoštevati naj se torej bla-
govoli, da za letos posebni
asessment ne bo razpisan.

Za glavni urad K. S. K.
Jednote:

JOSIP ZALAR,
glavni tajnik.

Joliet, Ill., 15. nov. 1932.

35-letnica društva Marije Se-
dem Zalog, št. 81,
Pittsburgh, Pa.

Društvo Marije Sedem Zalo-
gi št. 81 Pittsburgh, Pa., bo dne
23. novembra v Slovenskem Do-
mu na 57. cesti obhajalo 35-let-
nico svojega obstanka. Na to
slavnost so bila povabljeni vsa
sobratstva društva iz Pitts-
burgha in okolice in je pričako-
vati velike udeležbe. Izmed
glavnih uradnikov se bo te sla-
vnosti udeležil poleg drugih tudi
duhovni vodja Rev. John Plev-
nik, ker se mudi te dni v Clevel-
landu.

Tajnica označenega društva
ima v delu obširen spis ali zgo-
dovino društva, kar bomo pri-
občili v kratkem.

Naj pri tej priliki omenimo,
da je društvo št. 81 gotovo prvo
in edino slovensko podporno
društvo, ki ima že od svojega
obstanka do sedaj vedno eno in
isto tajnico, sestro Josipino
Fortun.

Naše iskrene čestitke označe-
nemu društvu in mnogo uspeha
na tej slavnosti.

Vabilo na prireditev v korist
cerkve

Članice Marijine družbe cer-
kve Matere Božje v Pitts-
burghu, Pa., priredijo prihod-
nji petek, dne 25. novembra,
zvečer v cerkveni dvorani tako-
zvano Euchre card party; pri-
četek ob osmi uri. Ker je čisti
prebitek te prireditve name-
njen v korist cerkve, so cenjeni
farani in prijatelji naše cerkve
uljudno vabljeni.

Zupnik.

Napredek pri poslovanju bank
Washington. — Kakor poroča
zakladniški tajnik, je 6,085 na-
rodnih bank širom držav zad-
nje tri mesece z vlogami napre-
dovalo za \$198,284,000. Skup-
no premoženje teh bank z vlo-
gami vred je znašalo dne 15.
novembra \$22,565,995,000.

VESTI IZ CLEVELANDA

Društvena prireditev. — Naj-
večje društvo naše Jednote,
društvo sv. Jožefa, št. 169 v
Collinwoodu priredi v sredo, na
predvečer Zahvalnega dneva
veliko plesno veselico v obeh
dvoranah Slovenskega Doma na
Holmes Ave. Vstopnina znaša
samo 25 centov. Pri tej priliki
bo eden izmed srečnih gostov
dobil živega purana za par cen-
tov, tako bo tudi dosti pečenih
pišk za goste na razpolago, kdor
bo imel srečni tiket.

Poroka. — Dne 12. novembra
sta se poročila Miss Wilma
Cseh in Mr. Steve Nemeth. Ne-
vesta je članica društva sv. Ste-
fana, št. 224 KSKJ. Novoporo-
čencema naše čestitke in mno-
go sreče v zakonskem stanu.

Smrtna kosa. — Dne 17. no-
vembra je preminul dobro po-
znani rojak Frank Bajt, star
je bil 63 let. Ranjki je bil do-
ma iz vasi Unec pri Rakeku,
odkoder je prišel v Ameriko
pred 45 leti. Tu zapuša žalu-
jočo soprogo Josephino, dva si-
na, Edwarda in Rudolpha, tri
hčere, Julijo Boldin, Bertha
Starman in Josephine, ter ene-
ga brata, Andreja, v strem
kraju pa brata in dve sestr.

Dne 18. novembra je naglo
preminul rojak John Anzich,
star 60 let, stanujoč na 441 E.
158th St. Ranjki je bil doma
iz Ljubljane, odkoder je prišel
v Ameriko pred 29. leti. Tu za-
puša soprogo Ano, tri sinove,
Johna, Williama in Tonya, ter
štiri hčere, Julijo Mihalich,
Mollie Kolenc, Ano in Florence,
in brata Josepha. V starem
kraju zapuša eno sestro. — V
sobotu 19. novembra je umrl
rojak Frank Jesenovic, star
67 let. Ranjki je bil doma od
Sv. Jošta, odkoder je prišel v
Ameriko pred 36. leti. Tu za-
puša ženo Mary, hčerko Mary
Gustinič, in sine Franka, Pa-
vla, Viktorja in Erwarda, v sta-
ri domovini pa tri brate. —
Umrli je rojakinja Mary Jerše.
Ranjka je bila doma iz Iga pri
Ljubljani, in je bivala v Ame-
riki 26 let. Tu zapuša dve
hčeri, Josephine in Jennie. Jo-
sephine je omožena Zakrajšek.
Tu zapuša tudi eno sestro v
Williardu, Wis., pa enega brata,
v stari domovini pa brata in
sestro. Naj v miru počivajo!

Lepe stvari za razstavo. Mr.
Marian Mihaljevich nam sporo-
ča, da je dobil iz New Yorka
preko 300 raznih predmetov za
Mednarodno razstavo v Clevel-
landu, ki se je začela v soboto,
19. novembra. Nekateri
predmeti so stari preko 300 let,
pristočno jugoslovanski in bodo
kras na razstavi. Že te stvari
so vredne, da si jih ogledate.

Pogodba za tisk. Glavni odbor
Jugoslovanske Katoliške
Jednote je podelil tiskarni
"Ameriške Domovine" pogodbo
za tisk "Nove Dobe," uradnega
glasila Jednote, za prihodnja
štiri leta, pričenski s 1. januar-
jem, 1933.

Božični klubi. Še nekaj dni,
pa bodo dobili lepe svote denar-
ja vsi oni, ki so lansko leto de-
cembra meseca začeli hraniti v
božičnih klubih pri naši North
American Trust banki. Kot se
nam poroča, bo slovenska ban-
ka izplačala v nekako štirinaj-
stih dneh do \$70,000 denarja.

VELIK DAN FARE SV. VIDA V CLEVELANDU

Dan 20. novembra bo z zlati-
mi črkami zapisan v zgodovini
clevelandskih Slovencev in to
povodno slovesne blagoslovitve
nove cerkve sv. Vida, katero
smatramo za najlepšo slovensko
cerkev v tej deželi.

Vreme dopoldne je bilo jas-
no, toda precej hladno, kar pa
ni oviralo tisočere in tisočere
množice ljudstva, da prisostvu-
je pri tej redki svečanosti. Pa-
rade se je korporativno udele-
žilo 24 društev s svojimi zasta-
vami in v povorki so igrali tri
godbe. Hiše v bližini cerkve ter
po St. Clairju so bile vse okra-
šene z zastavami. Pred parado
je bilo na konjih 12 policajev,
ob strani pa 10 policajev na
motornih kolesih. Tudi pročelje
cerkve je bilo lepo okrašeno z
raznimi zastavami.

Cerkve je blagoslovil clevel-

landski škof Rt. Rev. Joseph
Schrems, pontifikalno sv. ma-
šo je pa daroval Rt. Rev. Jo-
seph Rummel, škof iz Omaha,
Neb., ker se je ravno vračal z
neke konference v Washing-
tonu. Vseh duhovnikov je bilo
v sanktuariju 32, med temi je
bilo osem monsignorjev. Slo-
vesno pridigo je imel Rev. John
Plevnik, župnik iz Joliet, Ill.,
in duhovni vodja naše Jednote.
V resnici krasno ter lepo prid-
igo priobčimo v celoti v prihod-
nji izdaji. Med sv. opravilom
je pel cerkveni moški zbor pod
vodstvom organista P. Srnovr-
nika.

Po končanih cerkvenih obre-
dih je imel kratek nagovor mil.
škof Schrems, ki je čestital
gospodu župniku Ponikvarju in
vsem faranom, ker se je v teh
slabih časih postavilo tako kra-
sen novi božji hram. Sv. maše

se je udeležil tudi župan Mil-
ler in šerif Sulzmann. Poleg
številnih slovenskih duhovnikov
raznih far v državi Ohio, se je
slavnosti udeležil tudi Rev. O.
Hajnske, župnik v Detroitu,
Mich., Rev. Jos. Škur, župnik v
Pittsburghu, Pa., in Rev. Ga-
brenja, pomožni župnik v Chi-
cagu, Ill.

Okrog 1. ure popoldne je bilo
v šolski dvorani prirejeno kosi-
lo za častito duhovščino, mest-
ne uradnike in okrog 100 dru-
gih povablencev, pri koji prili-
ki smo slišali slišali več govor-
nikov. Jako pohvalno se je o
vernih clevelandskih Slovencih
izrazil škof iz Omaha, Neb., Rt.
Rev. Rummel. Omenil je, da
imajo tudi oni Slovenci svojo
faro in da dobro pozna našega
rojaka Rev. Dr. John Zaplotni-
ka. Zvečer se je vršil slavnost-
ni banket za farane.

Posojilo. B. & O. železnice

Washington, D. C. — Rekon-
strukcijska finančna korpor-
acija bo dala Baltimore & Ohio
železnici \$31,000,000 posojila v
svrhu refinanciranja. Označena
korporacija je od svojih devet
stank, oziroma prvih devet
mesecev t. l. posodila že \$1,
397,033,000 raznim državam,
mestom in industrijskim pod-
jetjem.

osebam, ki so vzdrževale bo-
žični klub tekom leta. Pač do-
brodošla svota za slovensko na-
selbino v teh časih.

Slike zadnje cerkvene sla-
vnosti v raznih skupinah v veli-
kosti 5x7 ima na razpolago ro-
jak Paul Trentel, na 1117 E.
61st St. Cena 25 centov.

Mohorjeve knjige za leto 1933
so došle. Vsi oni, udje iz Clevel-
landa, ki so jih naročili pri Joe
Gradini, na 6121 St. Clair Ave.,
naj se zgledajo ponje. Nekaj iz-
tisov je preostalo, katere se do-
bi po \$1.25.

Velikodušen dar

V odpomoč clevelandskemu
Community fondu je minuli te-
den poslal svoj prispevek \$100,
000 bivši Clevelandčan William
Bingham II., živeč v nekem
malem mestecu Nove Anglije.
Ta velikodušen mož se je še
vsako leto ob tem času spomnil
clevelandskih revežev s primer-
nim darom, toda letos je pa
svoj prispevek podvojil. Mr.
Bingham je svak kongresnika
Chester C. Boltona.

Nesreča na lovu

Duluth, Minn. — Iz raznih kra-
jev severne Minnesote se poro-
ča, da je bilo dne 17. novembra
troje lovcov do smrti ponesreče-
nih. William Regana, 43, iz Le
Roy je neki drugi lovec vsled
neprevidnosti ustrelil; 20-letni
Joe Marino iz Virginije se je
pri padcu smrtno obstrlel in
28-letnega Steve Fay iz Imlay
City je tudi neki drugi lovec
zadel, ker ga je smatral za je-
lena.

Papež odlikoval belgijskega
kralja

Bruselj, Belgija. — Tukaj-
šnjem kralju Albertu je bilo od
papeža Pija podeljeno najvišje
cerkveno odlikovanje, namreč
Vrhovni red Kristusov, ki je na-
zivan tudi Najplemenitejši red
vojaštva Jezusovega. Ta red je
bil ustanovljen pred kakimi
600 leti z namenom, da se iz-
nejo iz španije mohamedanci.
Red se je še vedno obdržal do
današnjih časov, a podeljuje se
samo kronanim glavam in na-
čelnikom vlad, tistim, ki so kaj
posebnega storili za katoliško
Cerkve.

Želja farmerjev

Omaha, Neb. — Uradniki Na-
rodne farmerske zveze poroča-
jo, da bodo naprosili novoizvo-
ljenega predsednika Roosevelta,
da naj skliče posebno kongres-
no zasedanje v slučaju, da ne bi
kongres meseca decembra ničesar
ukrenil v korist farmerjem.

KONEC KRIZE BO L. 1934?

Znani ekonom in trgovinski
veščak Roger W. Babson napo-
veduje, da se bo depresija kon-
čala v letu 1934, da pa se bodo
že prihodnje leto razmere znat-
no izboljšale. Babson tozadev-
no piše:

"V mislih imam dvoje vpra-
šanj. Prvo je: Kdaj se bo polo-
žaj toliko izboljšal, da se bo
moglo reči, da je normalen. Drugo
pa: Koliko časa bo vze-
lo, predno bodo naše misli obr-
njene na prihajajočo prosperi-
teto namesto na sedanje težke
čase?"

"Na obe vprašanji želim od-
govoriti na kratko sledeče:
Razpoloženje javnosti se bo
obrnilo od negativnosti v poziti-
vnost, kadar se prične plače
in cene višati in kadar se prične
boljšati trgovina."

Trgovski promet v Zedinje-
nih državah se bo povrnil na
normalno stopnjo do konca leta
1934, toda izboljšanje bo šlo
navzgor ves čas in položaj bo
prihodnje leto že dosti boljši
kot pa je sedaj.

Babson pravi, da proučeva-
nje ameriškega gospodarstva
tekem zadnjih sto let dokazuje,
da vsaki dobi prosperitete sledi
kriza, da pa gre gospodarski
razvoj naroda v splošnem ved-
no navzgor. Na podlagi tega se
lahko sklepa, da tudi kriza ne
more biti trajna, temveč da se
bo živahnost v industriji in tr-
govini povrnila, kakor hitro se
gospodarstvo dežele prilagodi
novim razmeram.

Kupovanje glasov pri volitvah

Philadelphia, Pa. — Da so re-
publikanci pri zadnjih narodnih
predsedniških volitvah v Penn-
sylvaniji tako sijajno zmagali,
se to pripisuje mahinaciji G. O.
P. stranke. Pri volitvah so re-
publikanci nepravilno nastopili
osebito v tem mestu. Glede te-
ga se je dne 17. novembra vr-
šilo na tukajšnjem zveznem so-
dišču prvo zasliševanje. Pri tej
priliki je zamorec Aron Hilton
s pričami dokazal, da so repu-
blikanski kandidati plačevali po
50 centov in po \$1 za en glas.
Dalje so kampanjski agitatorji
volilec kupovali pijačo; tako
se je tudi volilec, ki dobivajo
od mesta podporo grozilo, da
bodo isto izgubili, če ne volijo
republikancev. Na nekaterih
voliščih so uradniki popravljali
glasovnice. Ko se jim je to
predbacivalo, so rekli, da se ta-
kega početja sploh ne spomi-
njajo, ker so bili omamljeni
vsled pijače.

Nov rekord letalca

Burbank, Cal., 15. novembra.
— Letalec Roscoe Turner je do-
segel nov rekord, ko je preletel
razdaljo med New Yorkom in
tem mestom v 12 urah in 33 mi-
nutah.

Prejšnji rekord je imel Frank
Hawkes, ki je napravil isto pot
v 14 urah in 50 minutah.
Turner je dejal, da je letel s
povprečno brzino 199.2 milje
na uro. Letališče v New Yorku
je zapustil ob 7:46 zjutraj
(vzhodni čas), v Burbanku,
Cal., pa je pristal ob 5:15 (pa-
cifični čas).

ZADEVA GLEDE PIVA

Washington, D. C. — Zadeva
glede zopetne uvedbe piva po-
staja vedno bolj važna in resna.
Kakor se je izvedelo, bo imel te
dni posebni odsek kongresne
zbornice svoje posvetovanje v
prilog piva, kar bo potem pri
otvoritvi kongresnega zaseda-
nja dne 5. decembra predložil.

Dalje se zatrjuje, da je več
prijateljev in svetovalcev pred-
sednika Hooverja istemu pripo-
ročalo, da naj skliče kongres že
dne 28. novembra. Takoj prve
dni zasedanja bo prišlo na
dnevni red vprašanje vojnega
dolga raznih evropskih držav,
zatem pa pride takoj na vrsto
točka glede omiljenja Volstead
postave, oziroma zadeva glede
zopetne uvedbe piva. Če bo ta
točka odobrena, bo moralo iz-
reči še svojo končno sodbo naj-
višje zvezno sodišče.

Sedanji mokri kongresniki
nameravajo takoj prve dni za-
sedanja iz letnega proračuna
črtati svoto za uveljavljenje
prohibicije, kar bo prizadelo
2,500 zveznih agentov. Če se
zopet uvede dobro pivo, bo dr-
žava dobivala letno okrog
\$450,000,000 tozadevnega dav-
ka od pivovarov.

Država Illinois je za odpravo
suše

Springfield, Ill. — Dne 15. no-
vembra je zakonodajna zborni-
ca z 68 proti 21 glasovi sprejela
resolucijo, da naj governor Em-
merson takoj skliče izredno za-
sedanje legislature za prekle
državne prohibicijske postav
v Illinoisu.

Konferenca obeh predsednikov

Washington. — Ker je pred-
sednik Hoover naprosil svojega
bodočega naslednika Franklin
D. Roosevelta, da naj se v krat-
kem času zgleda pri njemu v
svrhu zadeve državnega dolga
Anglije in Francije, je Roose-
velt naznanil svoj prihod v
Washington, kamor dojde dne
22. novembra popoldne.

Konferenca med starim in
novim predsednikom se bo za-
čela takoj zatem v Beli hiši, in
bo neuradna. Hoover bo imel
poleg sebe svojega svetovalca
Ogden Millsa, zakladniškega
tajnika, F. D. Roosevelta bo pa
spremljal profesor Raymond
Moley, ekspert v ekonomskih
zadevah, ki je že dolgo časa
svetovalac gubernerja Franklin
D. Roosevelta.

Zaeno je predsednik Hoover
povabil k sebi na posvetovanje
tri republikanske in tri demo-
kratske kongresnike, ki so v
finančnem odseku; tozadevna
konferenca se vrši naslednji
dan, dne 23. novembra. Glavni
namen teh konferenc bo vpra-
šanje, je-li naj se zopet dovoli
moratorij raznim evropskim dr-
žavam, ki ne odplačujejo redno
Ameriki svojega dolga. V viš-
jih političnih krogih se zatrju-
je, da je ameriška vlada na-
sprotna zopetnemu moratoriju
in to iz vzroka, ker evropske
države preveč trošijo denar za
svojo mornarico in armado, to-
da svojega dolga pa nočejo pla-
čati.

Ko je doraščala, je bodoča t
šča Hermana Turingijakega
mogla trpeti in neštetokrat
je kregala in karala. Danes i
to, ker je predolgo molila
grajski kapeli, jutri zopet za

ker je bila predobro in pre-
buzniva z ubožci in bolniki,
so bili nizkega stanu. Zopet
je zgodilo, da so pri javni
obedu začele govoriti dvor-
nopoljske po besedah kne-
zje in prevzete zavisti, da
bodočo knežinjo ne marajo
ne, in da nikakor niso volje
večno se postiti. To so bile

Dvanajstletna je smela priti na ples. Kako je ljubila goditi, kako je ljubeče gledala svojega zaročencu, ki je bil nekaj starejši od nje v oči in se vrtila kot metulj, oblečena v d

goceno haljico, po gladkem
du prostrane grajske dvorane.
Tedad jo njena ljubljenska, Ju
potegne za rokav in na vpraša
nje, kaj je, ji ta odbovo.
Princeska, trikrat ste plesali
svet in za vašo ljubezen, se
vzemite vrsto za Boga in

njegovo ljubezen. In ko je p
šel Ludvik, da jo odvede
dražestno v sredino dvorane
zardela odrekla, da ne, iz l
bezni do Boga. Kdo bi take
otroka ne ljubil?

Leta 1221 se je štirinajstl
na poročila. In živila v pres

nam zakonu s svojim soprogom Ludvikom, ki jo je spoštoval, ljubil, ljubil kot dragoceno — iz kraljevskega vrta. Ego njuno ljubezen blagoslovil tremi otroci — enim sinčkom dvema hčerama. Ena od teh blaženih Gertrude, Altanberš-

Po šestih letih zakona umre njen soprog 11. septembra, 1227. Rože njene kratke sreče so se usule. Pričela se bridkost. Že po naravi globokega srca in plemenitega mišljenja je od leta 1225 p...

da zorela bolj in bolj za ved-
livade. Bolniki so ji bili pri-
telji, tolažila jih je in pri te-
delu sama iskala utehe za svo-
bol in za svoje trpljenje.

Kmalu po smrti njenega

proga jo je njen »svak«
Raspe pregal iz gradu Wa
burg, ki ga je morala v m
zimski noči z otroci vred zap
stiti. Prva njena pot jo je v
dila v frančiškansko cerk
kjer je dala zapeti »Te Deu
—češ, Bog že ve, kaj dela

Tu je živel do svoje smrti (17. novembra, 1231) povsem

službi žive dobrote. Do se-
zelo stroga, je bila do vseh
sok k njej prihajali nenavad-
ljubezniva, pristrčna in potrpe-
ljiva. Že za časa življenja v
soko spoštovana in od tisoč
ljubljenja, se je po smrti začel
njeno čiščenje bolj in bolj širi

To je zunanji obris življenja kneginje-tretjerednice. Njene notranjega življenja ni mogoče podati, ker o tem bi ne zadostovale cele knjige. Pač na

jasno, da je vedno in povsod
imela pred očmi ljubezen
Boga in do bližnjega in je na
ta način skušala uresničiti ide
svojega in našega Očeta Fra
čiška.

Da bi njene rože, njena lj
bozen, njene dobrate, njena

Točno plačevanje asementov
in reden obisk članov na sejal-
je glavni predpogoj društvenega

MISIJSKI ŠKOP IRENEJ FRIDERIK BARAGA

Spisal DR. FRANC JAKLIČ

Dne 16. julija, 1795 se je zakonskima rodila hčerka Amalija, katero je do smrti vezalo najprisernejšo prijateljstvo z bratom. Skozi dolga leta mu je ona edina bila v tolažbo in oporo; njene zasluge za Baragova dela so nedopovedljive.

Na praznik apostolov sv. Petra in Pavla, 29. junija, 1797—istega leta se je rodil Prešernov prijatelj Matija Čop—sta se pa razveselila ob rojstvu dečka, katerega je še isti dan v Dobruhi krstil kaplan Anton Herman, in sicer na imeni Irenej Friderik. Z imenom Irenej se pa Baraga nikoli ni podpisoval. Za botra sta bila Andrej Zurbij in Julijana Abulner.

Burna doba je bila tedaj. V Baragovem rojstnem letu, 1797 so Francozi prvič stopili na slovenska tla, ko so zasledovali umikajočega se avstrijskega nadvojvoda Karla. Na veliki petek je oddelek huzarjev zasedel Ljubljano, prinašajoč slovensko pisano pomirjevalni proglas generala Bernadotta. Kampofornijski mir je pa Slovenijo zaenkrat še pustil pod Avstrijo in naša domovina je zopet trpela od umikajočih se Francozov in od Avstrijcev, ki so hoteli v novo pridobljene beneške pokrajine.

V prijazni graščini Mali vasi je torej Baraga šodil ter spregovoril prve besede; slovenske besede so bile to in do devetega leta ni znal drugega jezika. Ob desni strani vhoda v graščino še sedaj stojijo tri lipe, ki so mu cvetele in šumele prvih dvoje poletij.

Na trebanjskem gradu (1799-1806)

Baragov oče, pol graščak in pol kmet, je bil dober in podjeten gospodar. Leta 1799 je prodal Malo vas in kupil vse večji in bolj gospodski trebanjski grad, oddaljen od Male vasi le eno uro hoda. Grad se sedaj krepko stoji, ločen od vasi Trebnje po rečici Temenici in prislonejen ob gozdnat grič. Tu di gospodarska poslopja so še ista. Pri vhodu stoji kamenit lev. Poslopje je izpeljano okoli majhnega, štirioglatega dvorišča, na notranji strani prvega nadstropja je odprt hodnik na stebre. Zadaj za gradom tik bukovega gozda je prostoren vrt, na katerega gleda odprto podstenje (veranda). Lep in tih kotiček je to. Baragova brezskrbna mladost je tu doživljala najlepše hiše. H grajski posesti je takrat pripadalo veliko zemlje na desnem bregu Temenice in tudi več vinogradov.

Na tem gradu je živel Baraga od svojega drugega do devetega leta. Ta košček zemlje mu je bil prav do starosti ljub tudi zato, ker je v njem živela in umrla njegova srčno ljubljena sestra Amalija. Z njo se je igral na vrtu in na pobočju krog gradu, hodila sta k rečici, na spomlad sta poslušala kukavico, pod večer sta strmela ob zboru ptic, glasečem se iz bližnjih bukov; pozimi sta se sankala; iz visokih grajskih oken se jima je odpiral širok pogled čez ravnice in griče.

V svojem šestem letu, 4. februarja, 1805, je Baraga dobil še eno sestrico, Antonijo, s katero sta tudi bila dolgo v tesnih stikih.

Dobra vzgoja staršev je oni neusahljiv vir, kateri žubori skozi vse življenje otrokovo in ki nikoli docela ne presahne. Naj otrok pozneje tudi zaide—dobra mladostna vzgoja ga bo vedno opominjala na pravo pot in prav izrednih protivnih vplivov je treba, da umolkne njen

klic. Zato imata velikanski delež pri poznejši Baragovi svetosti in apostolski gorečnosti njegova roditelja, ki sta svoje tri otročiče nad vse skrbno odgajala. Oče je položil v dušo svojega edina kalil resnosti, urejenosti, delavnosti in odločnosti, mati ga je pa s svojo srčno milino navajala k ljubezni do Boga, k češčenju Matere božje in k dobroti. Vsak dan je molila z vsemi tremi rožni venec, počasi hodeč po sobi ali po vrtu gori in doli z njimi.

Do ubožcev je imela zlato srce slovenskih mater. Miloščino je pa rada delila po otrocih, da jih je že od prve mladosti vzgajala k milosrčnosti; kadar je šla obiskat bolnike na njih dom, so jo spremljali tudi otroci. Kako lepe uspehe je žela od te srčne vzgoje, je prekrasno pokazala sinova dobrotelja v kaplanski in misijonski službi.

Svojih otrok ni razvajala, čeprav je bil grad njih dom; tudi jih ni navajala k ničurnosti. Posebno skrbno je pazila, kako družico imajo.

Mati je vodila Friderika in Amalijo tudi v župno cerkev, ki stoji takoj onstran rečice. Sezidali so jo leta 1645 in posvetili Materi božji vnebovzeti. Lepa gotsko-baročna notranjščina, slovesno bogoslužje, petje in glasba, božji grob v svitu lučic; koliko najplemenitejših vplivov je tu delovalo na mladostno dušo!

Ko se je Frideriku začel dramiti razum, sta mu roditelja najela domačega učitelja. O prostem času je spoznaval poljska in gozdna dela; slišal je marsikaj o lovu, ki je pozneje pri Indijancih postal zanj tako važen; tudi vesti o tedanjih žalostnih dogodkih je pazno poslušal.

V letu 1799, ko se je bila Baragova družina preselila v Trebnje, so se pomikale ruske čete preko naših dežel proti Italiji in tudi slovenski vojaki so morali za njimi zoper Napoleona, tedanjega prvega francoskega konzula, ki je pridrvel nad gornjo Italijo in jo leta 1800 tudi zavzel. Ko je bil štiri leta nato kronan za dednega cesarja Francozov in je grozeče obrnil oči proti Dunaju, so po naših krajih z mrlično naglico gradili utrdbe, zlasti okoli Ljubljane. Res so se leta 1805 Francozi vdrgli približno slovenskim deželam in 28. novembra so vkorakali v Ljubljano. To njih drugo bivanje med našim ljudstvom je pa bilo v vse hujše breme ko prvo; njih general Massena je razpisal ogromne davjate v denarju in blagu in gotovo je tudi Baragov oče kdaj potožil čez težka bremena. Po zmagan na Moravskem, kjer je Napoleon premagal Avstrijce in Rusje, je bil sklenjen mir v Bratislavi in Francozi so vnovič zapustili Slovenijo.

V ljubljanskih šolah. Smrt staršev (1806-1816)

Baraga se je v življenju veljko selil. Že z devetim letom se je poslovol od domačih ter se šel v Ljubljano šolat. Naval na ljubljanske normalke (osnovno šolo) je bil v tistih letih tolik, da so morali veliko priglasičen odsvoliti. Baraga se pa sploh priglasičil ni; da bi se tem laglje ohranil v nedolžnosti, ki je imela v takratnih revolucijskih in vojnih letih še tem več sovražnikov, so mu namreč starši tudi v Ljubljani najeli dobrega in zanesljivega učitelja, ki ga je hodil poučevati na stanovanje; izpite je pa Bara-

Leop. Podlogar: Moravce

Ni je kmalu prijaznejše doline na Gorenjskem, kakor je moravška. Lepe vasice slone ob zelenih holmih, skrite večinoma med košatim sadnim drevjem; dobro obdelane njive se vrste s temnimi bukovimi in sivimi borovimi gozdi in logi. Po dolini teče mirna in počasna Drtiščica, ki jo obrobajo zeleni travniki. Iznad višjih vrhov, ki varujejo ta dol, migljajo bele cerkvice v zeleno ravnino, sredi katere stoji veličastna moravška dekanij-ska cerkev, ki o nji poje domača pesem:

Prelepa je moravška fara,
ki na Kranjskem nima para,
cerkev je sv. Martina,
dva rdeča turna ima.

Okrog cerkve se razvija prijazni moravški trg, ki šteje s Trznom le 283 duš.

Občina Moravce spada pod kamniško glavarstvo in pod sodnijo na Brdu. K občini spada še tudi 13 vasi in šteje vsa soseska 2.090 prebivalcev. Župnija je pa veliko večja in šteje 4.721 duš. Dušno pastirstvo oskrbuje v Moravčah župnik, ki je obenem dekan moravške dekanije, z dvema duhovoma pomočnikoma. Šola v trgu je štirirazrednica in enorazredna za oddaljene kraje. Šola v Moravčah se omenja že leta 1777. Dvornazrednica je na Vrhpolju. Dobil je novo poslopje leta 1905. V zasebni hiši pa se je poučevalo od leta 1850. Šola pri sv. Trojici se je zidala leta 1893. Pri sv. križu je pa od istega leta redna ekskurendna šola.

Razen lepe naravne lege nima trg Moravce nič posebnega na sebi; tudi trških pravic ne more pokazati, dasi uživa te od bogve kdaj. Dobro obiskovani moravški semnji so od nekdaj na glasu.

V moravški župniji, v soseski sv. Križa, v vasi Zagorica na Vrhpolju je bil rojen glavni inženir, podpolkovnik Jurij baron Vega dne 23. marca leta 1754. Dne 26. septembra 1802 so pa mrtvega potegnili iz Donave v Nussdorfu poleg Dunaja. Kot dijak se je pisal "Veha" ali "Veha", v vojaški šoli se je pa začel podpisovati Vega. Na trgu pred cerkvijo ima Vega spomenik, na rojstni hiši v Zagorici pa vzdano spominsko ploščo. Na njegovem rojstnem domu živi zdaj popolnoma drug rod. Imel je Vega eno sestro, ki se je omožila preko Save na Dolenjsko. Njenega zaroda pa ni bilo mogoče dozdaj izslediti.

V Kosezah pri Moravčah je bil pa rojen Ivan Vesel dne 12. septembra 1798. Umrl je kot višji kameralni (finančni) svetnik v Trstu dne 26. marca 1884. Kot pesnik si je nadel ime "Koseski", po svoji rojstni vasi. Leta 1844. je prišla na svetlo njegova najboljša pesem: "Slovenija cesarju Ferdinandu." V nji so znane besede:

Hrast se omaja in hrib —
zvestoba Slovencev ne gane.

ga hodil opravljati na državno šolo in se je po svoji nadarjenosti in vestnosti vedno izkazal. Na normalki so se posebno natančno učili nemščine, ki je bila tudi učni jezik. Že v drugem razredu so začeli z latinščino. Slovenščina se je pa poučevala le v prvem razredu in ves napred duhovščine za njene večje pravice je ostal brezuspešen.

O počitnicah je deček z veselim srcem pihel domov. Leta 1808 je pa smrt kruto segla v topli krog na trebanjskem gradu. Enajstletnemu Frideriku je umrla njegova srčno ljubljena mati, ki ji je bilo 49 let. Kako je zahteval ob žalostni novici! Do smrti mu je njena podoba bdela pred očmi, pa tudi njen vzvišen zglede in njeni materinski nauki so ga zvesto spremljale. Njene ljubezni je v življenju zelo pogrešal.

(Dalje prihodnjič.)

Slavo kmetu je opel v pesmi: Kdo je mar? Ko je izšla ta pesem leta 1846. v Novicah, je Slovence silno navdušila. Več pa nego izvirnih pesmi je Veselovih prevodov. Povsod nastopa kot mojster dovršenih heksametrov in pentametrov in v prijetni ritmi. Njegove pesmi so imele nekdanj velik vpliv na probujenje narodne zavesti in na duševni preporod slovenskega naroda. Oglašal se je Koseski v časopisu, ki ga je tedaj izdal oče slovenskega naroda, Janez Bleiweis, v Novicah. Imenujejo ga slovstveniki "klasika Novic", kar pomeni: pesnika prve vrste v tedanji dobi, ko so izhajale Novice in so prinašale še njegove prve pesmi.

Kakor je širok vojaškega sveta znan Vega, širok slovenskega literarnega sveta Koseski, tako je znana širok Slovenije Limbarska gora ali gora sv. Valentina, na katero veže verno slovensko ljudstvo legendo o sv. Valentinu in Peregrinu. Severno te gore vede široka državna Dunajska cesta iz Ljubljane v Celje. V položnem strmcu se vije po dolini Radomlje. V Lukovici pri Brdu, severozapadno od Limbarske gore, priteče v Radomljo Drtiščica. Ob tej se razvija drtiščica, moravška dolina, ob tej vodi tudi cesta iz Lukovice do trga "Moravce".

Ime Moravce je razlagal že učen jezikoslovec Jernej Kopitar (1780—1844), rojen v Repnjanah na Gorenjskem, ki je poznal to dolino. Pisal je, da so imeli ob času kneza Svatopluka v tej dolini svoj tebor Moravani in tudi utrdbo proti napadom Madžarov. Svetopolkova oblast se je baje raztezala celo tako daleč. Če se pa vendar ni, so pa semkaj pobegnili Moravani pred Madžari ali pa so bili tu sem poslani v ujetništvo Moravani kot ujetniki karantanskih vojvod.

Za njim je razlagal ime Moravce še tudi drug jezikoslovec, ki se je zanimal za moravško dolino in jo je dobro poznal. Rojen je bil ta jezikoslovec v Tuhinjski dolini (Zg. Tuhinj). To je bil učen francijanec in profesor na gimnaziji v Novem mestu, o. Ladislav Hrovat. On ne bi bil imel nič proti razlagi Kopitarjevi, ko bi bila res oblast Moravanov segla do kranjske meje, tako pa ji že z zgodovinskega stališča ni mogel pritrditi. Nič se ne upira onim, ki menijo, da je korenska beseda "mor" lastni pridevek živalskih imen in bi "mor" pomenilo črna vola. Ne more si pa misliti, da bi bili ljudje v tej dolini redili le črno živino, ker to ni odvisno od volje ljudi, ampak od različnih drugih vplivov. Morav — pravi — nahajamo pri vseh Slovanih čudo veliko. Imajo besedo Moravec, Srbi, in kar jih je vmes. Imajo jo celo Nemci, a so jo povzeli od Slovanov (March). Morava je občno ime in pomenja kraj, kjer se zbira voda po travnikih, po ravnini, ter dela potoke. Tako je tudi tukaj. Dolina je prostorna in ob deževju polna jarkov in luž. Vse se napolni in ob deževju steka v skupni jarek, ki drči naprej. Moravška dolina je res kakor velika skleda, polna vode, in ima le malo odtoka. Zato je ravnina zelo mokra in ob deževju takoj prenapolnjena z vodo. Še bolj pa je zaostajala voda v tej dolini v stari dobi, ko si Sava še ni bila vrezala v živo skalo pod Zalogom tiste ozke in globoke struge, po kateri je potegnili za seboj neizmerno vodovje, ki je zalivalo prostrano gorenjsko kotlino. Bilo je tedaj tudi res pravo močvirje, močvara (das Moor). Pa bodi temu kakorkoli! Zdaj je moravška dolina lepa in prijetna; kako so pa prišle Moravce do tega imena, o tem naj ugibajo in se prepirajo jezikoslovci ali komur se ljubi. Mi se ozmimo po zgodovinskem opisu Moravce in okolice.

Mimo moravske doline je držala rimska cesta, ki je vezala Emono (Ljubljano) s Celjejo (Celjem). Ta cesta je imela na Kranjskem postaje: Mengeš (Ad quartodecimo), Gradišče pri Podpeči (Ad Publicanos) in na

Trojanah (pri Sv. Ožbaltu ali Sent Gothardu) postajo Adraus. Po tej cesti so se nekoč pomikale na mejo rimskega cesarstva vojaške legije, pa tudi rimski izseljenci, ki so iskali po naših krajih ugodnih mest za naselitev.

Veliko jim je bilo ležeče na tem, kakšen je bil svet na zunaj: li ugoden za trajno prebivanje ali ne? Nič manj, ampak še veliko več jim je bilo ležeče na tem, kakšen je svet od znotraj. Pregledali so, li ni na novi zemlji skritih zakladov? Niso pa mislili na take zaklade, kakršne so zakopali ljudje v zemljo iz strahu pred tatovi, ampak iskali so, kam so skrili — tako so rekli — naravne zaklade zemljanom nevoščljivi bogovi. Iskali so rude, take ali take, vsaka bi jim bila všeč. In zraven želja po teh skritih zakladih je gnala Rimljane, da so preiskali ne samo kozo, ampak tudi drob in kosti moravškega sveta. Učenjaki imajo dandanes dokaze, da so kopali še Rimljani v moravški dolini svinčeno rudo, in sicer v škofskem hribu, kjer so imeli dva svinčena rudnika. Na Vačah so staknili železno rudo. So li prišli ti ogledniki od Moravce, od kod drži na Vače cesta, ali od drugod — o tem se učenjaki še niso sporazumeli.

Slovinci, ki so prišli v to dolino precej pozneje za Rimljani (po 568. l.), se kot poljedelski narod niso radi pečali z rudarstvom. Steri rudniki so bili že zdavnaj porastli. Nad njimi so pasli svojo živino, prodajali brav, kože in izdelovali suknjo. Suknarstvo v moravški dolini je bilo v 17. stoletju že zelo razvito. Kmetje so s tem obrtom obogateli. Veliko podložnikov se je odkupilo od graščakov. Postali so samostojni, in marsikateri kmet je mogel odšteti svoji hčeri več dote kakor graščak, ki je bil prej njegov gospod.

Lepa moravška dolina je pa mikala tudi plemenito gospodo, da si je v dolini in po vrhovih okoli nje zgradila svoje gradove.

Najstarejši grad v moravški dolini je bil menda grad Limbarski (Lilienberg) pod cerkvijo sv. Valentina. O tem gradu pa več. Bil je nobenega sledu več. Bil je kdaj last Limbarskih plemičev (von Lilienberg). Izmed teh se omenja leta 1156. Vitigo, leta 1202. Henrik, Gebhard in Herman; leta 1263. Gebhard in Ivan; leta 1300. Nikolaj, Pirs, Seyfrid; l. 1301. Vitigo, župnik moravški in nadiadkon Savinjski, l. 1419. Urh; njegova sestra Marjeta je bila omožena na Hmeljniku. Koncem 15. stoletja je rod Limbarskih izumrl. Kakor je razvidno iz raznih listin v kamniškem župnem arhivu in drugod, so bili ti Limbarski preveč grabežljivi in niso prizanašali niti podložnim ne sosedom ne cerkvam. Zadnji Limbarski je umrl nasilne smrti na pokopališču v Mekinjah. Ubili so ga trije kmetje. Že v Valvazorjevem času se ni poznal več sled, kje je stal njihov grad. — Trdno so se bili ukorenili v moravški dolini Galli, ki se omenjajo na Rožku (Rudolfsegg) že leta 1355. Imenuje se lastnik Konrad Gall. Valvasor omenja, da je odpeljal Andreju Gallu plemič Schnitzenbaum lepo hčer Evo Barbaro si-loma, ker mu je izlepa ni hotel dati v zakon. Poročil jo je skriti, toda zakonske sreče se ni dolgo veselil. Stiranost drži po poroki je padel s konja in si zlomil tilnik. Pesnik je pa po narodni pripovedki ves dogodek zasukal tako: Stari Rožekar (Gall) se je poslovol od hčere in šel na Turško. V boju je bil ranjen, in Turki bi ga bili razsekali, da ga ni rešil mlad kranjski vitez. Rešitelja je Gall ponujal plačilo, a rešitelj ni maral drugega kakor njegove hčere. Te mu pa Gall ni hotel dati v zakon. Rešitelj mu zagrozil, da ga bo zadel kazen. Z njim bo namreč izumrl njegov rod. Rožekar res naglo umrje. Bil je zadnji svojega rodu.

(Konec prihodnjič.)

NEBEŠKE ROŽE

II.

KRALJEVANJE SRCA JEZUSOVEGA V DRUŽINAH

Spisal P. J. O. S. U. R. S.

"Ne pozabite," je pripomnil, "da smo v svetem mestu, kjer je treba znati čakati. Kar se tiče sprejema pri svetem očetu, je treba čakati več kot 20 dni, da vam bodo dovolili za avdienco deset minut in potem . . . sveti oče Benedikt XV. vam bo do potrdili, da je delo prav lepo . . . več pa nikar ne pričakujte. Na pismo potrdilo, boste pripravljali, boste pa dolgo, dolgo čakali."

"Potrdila si niti prositi ne upam—in ga tudi prosil ne bom, pričakujem pa, da mi ga bodo sveti oče sami ponudili. Videli boste, da bom sprejel prej, nego mislite, kajti verujem in zaupam v presveto Srce Jezusovo."

In res—dva dni nato mi naznanijo: "Sveti oče vam bodo na razpolago celo uro." Prelat, ki me je spremljal tja, mi je dejal popolnoma presenečen:

"To je kardinalska avdienca, ki ste jo dosegli."

Sveti oče so moje delo povsem odobrili. Gospod sam je potrdil nauk o ljubezni z dejanji. Treba je vcepiti dušam prepričanje, da se morajo zateči k Jezusu v vsej preprosti in ljubezni, kakor Mala Terezija Deteta Jezusa. Treba je spremljati družino v svetišče Srca Jezusovega. Treba se je obrniti na vsako družino posebej, da bi v njej vstolili Kralja ljubezni. Treba je iti na konec sveta in seči v globino src s križarsko vojsko ljubezni, da bo Jezus vladal, on, ki je Kralj ljubezni.

Pa glejte, še večjo dobroto Jezusovo. Pismo potrdilo, ki si ga iz obzirnosti nisem niti upal prositi od svetega očeta, so mi sami slovesno objubil: "Vi delate za Kralja ljubezni; jaz sem njegov prvi služabnik in se vam zahvaljujem za pomoč."

Nekaj dni potem so me prišli prositi za potrebne podatke, da bi pismo sestavili; prečitali so mi celo načrt in me vprašali, ali mi je po volji. Petnajst dni nato so mi izročili od svetega očeta lastnoročno spisano potrdilo, v katerem so delo blagoslovili. Še preden je minilo mesec dni, je prišla papeževa nečakinja, markiza della Chiesa, in nato tudi kneginja Justinia Bandini prosit, da bi ju sprejel kot pospeševaljici vstolice, ki se je še pred mojim odhodom hitro začelo širiti v Rimu in okolici. Nov dokaz, da je vstolice delo Gospodovo.

In to delo—naj bo tudi vaše! Saj ste Srču Jezusovemu toliko dolžni! Morate mu vračati! Srečen sem, da vam morem reči: "Čutim med vami dobrega duha, duha Jezusovega. Vsebi na tega duha pa je: ljubezen in preprostost ali preprosta ljubezen. Skušajte čimdalje bolj iskreno ljubiti! Ljubite Jezusa brez mere, naj se čuti pri vas domačega! Ne pozabite besed, ki jih je govoril neki redovnik Marijinega Obiskovanja: "Ti si dobra krovonja, pa to ni zadosti; jaz potrebujem svetnikov, apostolov."

In jaz vam dostavljam: "Če me boš vodil h grešnikom, bom šel tja in jih bom spreobrnil; če me boš vodil in navezal na dušo, bom šel tja."

Bodite sveti, bodite svetniki, bodite svetnice! Navadnih dobrih duš je toliko, da bi lahko z njimi ceste tlakovali. Tega, česar nam je treba, so svetniki in svetnice, veliki svetniki in velike svetnice. Svetost pa ni drugega nego ljubezen; in ljubezen ni drugega nego življenje. Ljubite, in postale boste svetnice, toda ljubite z ljubezni jo popolnega zaupanja!

Janzenizem je povzročil neizmerno škodo. Duše se Jezusa

boje in mislijo, da imajo za to vzrok. Koliko lepih duš je v teh sponah! Koliko lepih duš ne doseže svetosti, ker jim manjka preprostosti. Ljubite Jezusa, ljubite ga resnično in preprosto. Bodite prepričani o njegovi usmiljeni ljubezni, kajti ta usmiljena ljubezen je šla do konca, ponizala je Jezusa do Betlehema, da je sprejel našo grešno gobavost, se z njo oblekel in . . . radi nje umrl. Njegova ljubezen sega do neumljivosti! Živite v ljubezni, živite prepevajoč pesem ljubezni! Kako srečen je človek, ki mirno počiva na Srču Jezusovem! Nekateri pravijo, da se je težko zveličati, jaz pa menim, da se ni lahko pogubiti, saj se je treba izmakniti obzoru Srca Jezusovega. Ne bojte se, kajti postava strahu je bila strta na Kalvariji! Živite v ljubezni . . . in oznanjate tudi drugim postavo usmiljenja. Tega smo tako potrebni! Živite od usmiljenja, v usmiljenju!

Neki duhovnik me je slišal pridigati o usmiljenju Srca Jezusovega; nato me je srečal in mi je rekel: "Častiti oče, treba je omenjati tudi neizprosno pravičnost božjo velikim grešnikom kakor so dandanes. Zakaj ne govorite o tem?"

"Zakaj? Vi ste duhovnik in jaz tudi: povejte, ali se nima va oba zahvaliti za to veliko milost božjo le božjemu usmiljenju?"

"O, to je res."

"In česa boste najbolj potrebovali ob svoji smrtni uri? Na kaj želite, da vas bodo takrat spomnili? Ali ne na usmiljenje ospodov?"

"O, seveda!"

"In božje usmiljenje, ali se ni razodelo radi najbolj revnih, radi največjih grešnikov? Jaz pridigujem o usmiljenju, ker sem usmiljenja potreben. Dajte dušam ono, česar ste, kot čuteči, sami potrebni! In usmiljenja in ljubezni je treba pred vsem velikim grešnikom. Usmiljenja je treba nam vsem. Ali niste opazili, kako malo časa trajajo izpreobrnitve, ki so se izvršile radi samega strahu? Evangelij Zveličarjev je evangelij ljubezni. Če hočemo pridobiti duše, nam je treba pridigovati o ljubezni."

In še eno: bodimo zvesti! Jezus je bolj zvest, kot smo mi. Obnovil, prenovil bo duha vseh skupin, ki se mu bodo posvetile. O tem sem doživel očitne dokaze. Sklenite posvetiti se popolnoma dela Gospodovemu; ne nehaite mu prinašati žrtev . . . pred vsem pa ljubite Jezusa! Res je, da živimo v slabih časih, a vendar so naši časi tudi časi velikih svetnikov. Zlasti izza Pija X., izza njegovega odloka o pogostem svetem obhajilu, se duše prenavljajo. In, ko boste molili, ne prosite majhnih, malo važnih, čisto osebnih stvari; vse naj se umakne velikemu smotru, veliki nalogi: kraljestvu Kristusovemu . . . Moj Jezus, pridi k nam tvoje kraljestvo! . . .

In v zadnjem boju, ob uri božje pravičnosti? Tebe ljubiti in se izročiti tvojemu usmiljenju, o Gospod! In v nebesih? Tebe ljubiti! . . . Imeti prostor blizu svetega Jožefa, sv. Marije, Terezijske, sv. Marije, Terezijske. Tebe ljubiti, o Jezus, in . . . gledati Tvoje kraljestvo . . . Amen.

(Dalje prihodnjič.)

Bodite ponosni, da imate tako veliko število Jednotnih bratov in sester, ki vam radi nudijo svojo pomoč.

K. S. K. JENOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dana 8. srpnja 1884. Inskriptirana v Jolietu, Ill. dana 12. januara 1884.

GLAVNI UPR. 1934 K. S. K. J. JOLJET, ILL.
Telefon u glavnom uredi: Joliet 2144; stanovanje gl. tajnika: Joliet 9448
Solventnost aktivnog odeljka mala 103.3%; solventnost mladinskog odeljka mala 148.1%

Od ustanovitve do 31. oktobra, 1932. snaga skupna isplaćana podpora \$4,799,708

GLAVNI ODBORNIKI:
Glavni predstojnik: FRANK OPEKA, 26-10th St., North Chicago, Ill.
Prvi podpredstojnik: JOHN GERM, 817 East 6th St., Pueblo, Colo.
Drugi podpredstojnik: MARY HOCHVAR, 2141 Miller Ave., Cleveland, O.
Glavni tajnik: JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomoćni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Bilježnik: LOUIS ZELEZNIKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Dobrovoljci: REV. JOHN PLEVNICK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrbovalni sekretar: DR. M. P. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

W. A. D. F. O. N. I. O. D. B. O. R.
MRS. LOUISE LIKOVICH, 817 E. 27th Ave., South Chicago, Ill.
FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.
FRANK FRANCH, 8011 W. National Ave., Milwaukee, Wis.
GEORGE BRINCH, 716 Jones St., Eveleth, Minn.

FINANCIJNO ODBOR:
JOHN ZULICH, 1815 N. 1st St., Cleveland, O.
RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkesburg, Pa.

P. O. R. T. N. I. O. D. B. O. R.:
JOHN DEUMAN, BOX 529, Forest City, Pa.
MRS. AGNES GORISEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.
JOSEPH RUS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.
WILLIAM F. KOMPARE, 9208 Commercial Ave., South Chicago, Ill.
JOHN R. STERNBERG, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
UREDNİK I. UPRAVNIK GLASILA:
IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Va pisma iz denarne zadeve, koja se ne mogu naći na poštama, naj se pošiljaju na glavnog tajnika JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopis, društvene vesti, razna nazimanja, oglašavanje na GLASILO K. S. K. JEDNOTI, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

(Nadaljevanje iz 4. strani)

R. 25, \$1000. Sprejeta 9. oktobra. Društvo šteje 57 čl.

K društvu sv. Jozefa, št. 169, Cleveland, O., 1146 Louis J. Iznec, R. 16, \$1000. Sprejeta 22. oktobra. Društvo šteje 705 čl.

Člani s dvema certifikatima; dosmrtna zavarovalnina. Saleškoga, št. 29, Joliet, Ill. 26877 Frank Vreck, R. 23, \$1000. Zavarovalni 8. oktobra. Društvo šteje 606 čl.

K društvu Marije Pomagaj, št. 176, Detroit, Mich., 28933 A. Stephen Caura, R. 33, \$1000. Zavarovalni 14. oktobra. Društvo šteje 121 čl.

Suspendovani zopet sprejeti. K društvu sv. Družine, št. 5, La Salle, Ill. 30172 Frank Urban, R. 16, \$1000. Zopet sprejeti 25. oktobra. Društvo šteje 142 čl.

K društvu sv. Roka, št. 15, Pittsburgh, Pa., 771 Mary Andor, R. 46, \$500. Zopet sprejeta 14. oktobra. Društvo šteje 1083 čl.

1280 Mary Besal, R. 31, \$1000. Zopet sprejeti 19. oktobra. Društvo šteje 141 čl.

K društvu sv. Barbare, št. 23, Bridgeport, O., 31645 John Roth, R. 24, \$500. Zopet sprejeti 15. oktobra. Društvo šteje 89 čl.

K društvu sv. Franciška Saleškoga, št. 29, Joliet, Ill. 21947 Michael Klobučar, R. 17, \$1000. Zopet sprejeti 10. oktobra. Društvo šteje 50 čl.

K društvu sv. Petra, št. 30, Calumet, Mich., 26921 Peter M. Gasperich, R. 25, \$1000. Zopet sprejeti 20. oktobra. Društvo šteje 136 čl.

K društvu Dobri Pastir, št. 183, Ambridge, Pa., 15591 Mary Grandovec, R. 16, \$1000. Zopet sprejeti 29. oktobra. Društvo šteje 29 čl.

K društvu sv. Helene, št. 193, Cleveland, O., 17625 Mary Mervar, R. 46, \$500. Zopet sprejeti 20. oktobra. Društvo šteje 139 čl.

K društvu sv. Jozefa, št. 41, Pittsburgh, Pa., 3645 Michael Knaflec, R. 38, \$1000. Zopet sprejeti 1. oktobra. Društvo šteje 139 čl.

K društvu Vitez sv. Florijana, št. 44, South Chicago, Ill. 21767 Martin Simonich, R. 28, \$1000. Zopet sprejeti 10. oktobra. Društvo šteje 262 čl.

K društvu Marije Device, št. 50, Pittsburgh, Pa., 10472 Anna Starešni, R. 16, \$1000. Zopet sprejeta 9. oktobra. Društvo šteje 472 čl.

K društvu sv. Cirila i Metoda, št. 59, Eveleth, Minn., 7327 John Maček, R. 33, \$1000. Zopet sprejeti 29. oktobra. Društvo šteje 376 čl.

K društvu sv. Lovrenca, št. 63, Cleveland, O., 27621 Joseph Shusterich, R. 16, \$1000. Zopet sprejeti 20. oktobra. Društvo šteje 182 čl.

K društvu sv. Stefana, št. 215, Toronto, Ont., Canada, 28514 Anton Sukle, R. 26, \$250. Zopet sprejeti 10. oktobra. Društvo šteje 411 čl.

K društvu sv. Janjeve Evangelista, št. 65, Milwaukee, Wis., 21777 Joseph Povšil, R. 31, \$1000. Zopet sprejeta 1. oktobra. Društvo šteje 228 čl.

K društvu sv. Antona Padovanskega, št. 72, Ely, Minn., 33434 Albert Dargontina, R. 25, \$500. Zopet sprejeti 27. oktobra. Društvo šteje 182 čl.

K društvu sv. Srca Marije, št. 86, Rock Springs, Wyo., 12184 Josephine Todesich, R. 16, \$1000. Zopet sprejeta 25. oktobra. Društvo šteje 122 čl.

K društvu Marije Cistege Spočetja, št. 104, Pueblo, Colo., 11469 Johanna Terlep, R. 16, \$1000. Zopet sprejeta 14. oktobra. Društvo šteje 181 čl.

K društvu Marija Pomagaj, št. 119, Rockdale, Ill., 11227 Mary Stipić, R. 18, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 65 čl.

K društvu sv. Kristusa Kralja, št. 236, Cleveland, O., 20191 Anton Kostelco, R. 30, \$250. Zopet sprejeti 29. septembra. Društvo šteje 39 čl.

K društvu sv. Marije Mendin, R. 39, \$1000. Zopet sprejeta 25. oktobra. Društvo šteje 95 čl.

K društvu sv. Jozefa, št. 232, Pittsburgh, Pa., 16885 Jennie Rogina, R. 17, \$1000. Zopet sprejeta 24. oktobra. Društvo šteje 12 čl.

K društvu sv. Anje, št. 120, Forest City, Pa., 17924 Anna Chuck, R. 16, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 135 čl.

K društvu sv. Anje, št. 127, Waukegan, Ill., 9894 Frances Oswald, R. 16, \$1000. Zopet sprejeta 14. oktobra. Društvo šteje 266 čl.

Suspendovani. Od društva sv. Stefana, št. 1, Chicago, Ill., 28045 Albert Baakovitz, R. 16, \$1000. Suspendovani 25. oktobra. Društvo šteje 433 čl.

Od društva sv. Jozefa, št. 2, Joliet, Ill., 32567 Rose Gudac, R. 16, \$500. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 1083 čl.

Od društva sv. Anje, št. 10, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 266 čl.

Od društva sv. Anje, št. 130, De Kalb, Ill., 5052 Antonija Merlak, R. 21, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 145 čl.

Od društva sv. Cirila i Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis., 27195 John Kolnick, R. 17, \$500. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 145 čl.

Od društva sv. Jozefa, št. 148, Cleveland, O., 30230 Mike Brunica, R. 18, \$1000. Suspendovani 25. oktobra. Društvo šteje 287 čl.

Od društva sv. Jozefa, št. 148, Bridgeport, Conn., 14483 Julia Derose, R. 33, \$500. Zopet sprejeta 15. oktobra. Društvo šteje 347 čl.

Od društva sv. Mihaela, št. 152, South Chicago, Ill., 10922 Anna Starnar, R. 16, \$1000. Zopet sprejeta 15. oktobra. Društvo šteje 141 čl.

Od društva sv. Barbare, št. 23, Bridgeport, O., 30750 Alex Criminski, R. 25, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 69 čl.

Od društva sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., 31894 John Kondija, R. 36, \$500. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

Od društva sv. Matije, št. 33, \$1000. Zopet sprejeta 18. oktobra. Društvo šteje 33 čl.

1932. Vrook smrti: Nahuha. Zavarovan za \$1000. Pristopili k Jednoti 28. januara, 1908. R. 43.

</

KOBILICE

Zgodovinska slika iz leta 1872
Spisal KRAVER MEŠKO

Nekajkrat je zagledala oblak prahu, ki se je v daljavi odtrgal iz ravnine in se je pognal v višino. Takoj se je razveselila: "Zdaj se pelje ata!" Širše je odprla oči, polne pričakovanja, ki so jo že ščemele in bolele od napornega gledanja in od paleče vročine.

A kmalu je ugasnila v očeh radost, v srcu pa je povprašal dvom: "Ali se je mogel tako naglo vrniti?" In glej, ko se je oblak bližal, ko se je razčesnil in razdelil, ter se je izvil iz njega vozniček, je z žalostjo spoznala povsem tuj voz.

"Ko bi se le danes srečno vrnil, le danes še!"

Gor po polju se je tedaj vračal oče Izak—sam na vsem širnem polju, sam v ognjeni peči opoldanskega solca.

Mračen je sedel na vozu, pogreznjen v nevesele misli. Kakor že ob nekaterih prejšnjih prilikah, je spoznal danes spet, kako ga ljudstvo sovraži. Opazil je neprijazne oči mnogih voznikov, s katerimi se je srečal dopoldne, ko so šli v mesto, on dol na polje. Malokdo je privzdignil klobuk. A kdor ga je, ga je z mrzkim pogledom. Prijazne besede mu ni privoščil nobeden. Kaj zamrmral je ta, oni, se potuhnil, pogledal v stran, udaril po konjih, da so stopili hitreje. Kakor bi bila njegova bližina okužena.

"Prokleti gojimi (kristjanji)!" Niso mu tudi ušli sovražni, grozeči pogledi ljudi, ko se je peljal skozi vas proti vdovini hiši. Gotovo, vreti mora med ljudstvom. Našuntal je pač kdo lahkoverni, neuki narod proti njemu. In dvova? Vedeti mora, da so vsi na njeni strani, pripravljeni, da se postavijo za njo. Sicer si ne bi upala tako govoriti!

Razsrdil se je ob spominu, kako sramotno ga je izgnala priprosta ženska, beraška kočarica.

"A zdaj bo šele prav plačala! In sicer takoj! Ako ne—gorje ji!"

Konj, stavec, ni več hitel. Stopal je, kakor je sam hotel. Ni mu bilo več do poskočnosti in mladostne prenapetosti. Tako je počasi dremal po cesti.

Nenadoma se je vznemiril. Dvignil je ušesi, pozorno poslušal, nemirno prhutnil z njima, spet napeto vlekli v nju daljine, nejasne glasove. Bolj in bolj se je vznemirjal. Širil je nozdrvi, glasno pihal, zaobrčal glavo, kakor bi se hotel ogledati.

Tudi gospodar se je zdrnil iz lenega miru, iz otrplega srdu. Zbudil ga je nemir konjev in čudno zamolklo šumenje, ki se je oglašalo za njim.

Dvignil se je nekoliko v vozu, da bi se ozrl. A komaj je okrenil glavo napol, je konj poskočil, kakor poprej pod udarcem bičevim spodaj v vasi, ter se je spustil v divji beg.

Tako je videl Izak le napol in nejasno ogromen temen oblak, ki je plaval nedaleč za njim, nizko nad zemljo.

Kaj da je, ali se bliža nevihta, dasi poprej ni bilo videti ne enega oblaka na nebu, ali kako čudo se godi v zraku, o tem si v prvih hipih ni bil na jasnem. A ni še prihitel zbesnel Aladin z vozom in z njim daleč, in že je padala nanj, na voz in na konja čudna, strašna toča.

"Kobilice!"

Prebledel je. V hipu so mu oživele v spominu grozote in strahote, ki so jih povzročale po Ptujskem polju in Slovenskih goricah kobilice že nešteto. Od roda do roda so si pripovedovali o teh strahotah, kako da so kobilice uničile polja polja in vinograde, zastrupile vodnjake in potoke, se lotile ljudi in živali ter jih usmisljeni uničile, če ni prišla ob pravem času pomoč.

In zdaj—glej, spet so tu, te strašne uničevalke!

Ozrl se je v višino, z očmi osteklenimi od groze. Glej, vse ozračje polno letedih, strašnih jezdecov, da ni mogoče videti solca nad njimi, in da se mračni pod njimi kakor ob najhujši nevihti. Ozrl se je po polju naokoli: Nikjer nikogar! Sam na cesti, kakor daleč sega oko, sam pod nečloveško, divjo armado, ki je pričela že prve svoje nasake . . .

"Bog mojih očetov, usmili se me! Reši me!"

Krčevito z vso močjo mu je pograbila roka za bič. Udaril je po konju, da se je vzpel, a se je takoj pognal s podvojeno divjostjo in naglico po cesti. Čutil je pač tudi sam, da se razprostirajo smrtne sence nad njim in nad vso krajino. Edino v divjem begu je morda še rešitev.

Izak je klatil kakor blazen zdaj po konju, zdaj po zraku, okoli sebe, nad seboj, za seboj. A malo so pomagali ti srditi udarci. Živa toča je padala gosteje in gosteje. Na noge so mu padale kobilice, po rokah so mu gomazele, ščegetale so ga po vratu, grizle ga že v obraz. Nad njim pa je sikalo in šumelo, kakor ga bi sikala skozi zrak neskončna množica pušic, in bi se v naglem poletu rahlo drgnila pušica ob puščico.

"Strašno!" je vpil Izak in je stresal z glavo, da bi se obrnil mrčesa. "Reši me, Bog mojih očetov in moj Bog! Na pomoč! Pomagajte!"

Z vso močjo je udaril po konju. Vranec, hropeč, klecajoč, že v kolenih od obupnega bega, je planil v stran, voz je zaškripal, se prevrnil, daleč s ceste na njivo je odletel žid.

Napol je še videl, kako voz visoko poskakuje za zdijanim konjem in ga tako še bolj plaši, kako buta ob trdo cesto, se odbija, se kotali zdaj na levo, zdaj na desno—zdaj, glej, divja konj sam dalje, le oje in branoglav ga bijeta v zadnje noge in ga podita še huje . . .

Že ni videl ničesar več—lice in oči so mu povsem zakrile kobilice. Trgal jih je z obraza, trl in mečkal jih z drhtečimi rokami, otepal je kakor blazen z nogami, da se jih obrani, valjal se je, kakor bi gorel, sem in tja po zemlji, ne, ne po zemlji, po napol trdi, napol mehki

postelji, ki se je vdajala pod njim, a se ga je tudi bolj in bolj ovijala.

Tužil je v strašni grozi kakor ranjen vol in kričal, dasi mu je mrčes silil tudi v usta, da ga je ob vsaki besedi grizel, in mu je gnusno prasketalo med zobmi:

"Na pomoč! Pomagajte! Ah—umiram!"

Od nikoder odgovora! Od nikoder tolažilne besede, ne enega glasu, ki bi užgal v obupanem, s smrtjo se borečem srcu iskrico upanja.

Le čudno je šumelo ob njem, nad njim. In še vedno težje je legalo nanj, vedno strašneje. . .

"Ali tako maščuješ vdove in sirote, o strašni Bog mojih očetov?"

Le srce mu je vpilo, usta so mu samo še hropela. Vse moči so se mu že utrudile, onemogle. Ni se mogel več braniti. Le zdaj se je še privzdignila gomazeča, sem in tja se prerivajoča mrtvaška odeja na njem. Za hip se je vzbočila, zatrepetala, se sesula malo na stran—a spet se je onemoglo zrušilo telo, ki se je poskušalo še enkrat izviti iz strašnega groba.

Mrčes se mu je že zajedal v lica, v vrat, v ušesa, v roke, grizel mu je obleko s telesa. Šumelo mu je v ušesih, kakor bi tekla mimo silna reka. Zdelo se mu je, da se potapja v valovih, da pada globlje in globlje. Voda ga duši, izgublja zavest . . .

"Rahela! . . . Moji cekini . . . Rahela . . ."

Rahelo, strmečo s pekočimi očmi skozi okno dol na temne, čudne oblake, ki so vlekli na daleč in na široko čez polje, so padali in se spet dvigali, je nenadoma pretresla silna groza. Črne, v vročici goreče oči so ji izstopile in so se zajedle v neznano prikazen, tako strašno slično prikazni varljivih sanj. Hipoma se ji je zazdelo, da sliši iz daljave bolesten, proseč in obupen klic.

Tedaj se je zgrudil na kolena kakor k molitvi. Zakrila si je oči z rokami in je kriknila: "Zdaj je dopolnjeno . . ."

IV.
Še tisto popoldne, proti večeru, so zazvonili zvonovi v Ptuj in po vsem Ptujskem polju.

Tedaj se je dvignilo staro in mlado, moški in ženske, in vsi

so šli v boj proti vojski, ki ni bila mnogo manj nevarna od turških roparskih trum.

Pač pa je bilo ljudstvo v prvih hipih prestrašeno nad strašno množico mrčesa—odrasle mu možu do kolena ga je bilo. Pač je bilo v prvih hipih zmedeno in ni vedelo, kaj naj stori, kako se naj postavi grozne mu napadu v bran. A grozeča nevarnost ga je kmalu zdrnila iz negotovosti in brezglavnosti in mu je vrnila prevdarnost in moč.

Žene so kuhale v loncih in kotlih krop, nosile ga z otroci iz kuhinj in ga polivale na mrčes, ki se je spustil proti večeru na polje k počitku. Može so nosili v vozili iz vasi slamo, listje, sirova drva in smrečje. Okrog in okrog vasi so kmalu goreli s krmežljivimi plameni kresovi. Gost, dušec dim se je valil čez polje.

Drugi dan proti poldnevu so našli kmetje na svojem uničenem in morečem pohodu po polju v bližini velike ceste razbit voz, nedaleč proč popolno-

Dva božična izleta v domovino

Ako nameravate v domovino, pridružite se rojakom, ki potujejo z izletoma na najnovejšem parniku francoske linije

"CHAMPLAIN"

25. novembra

ali

"PARIS"

5. decembra

Za pojasnila in navodila pišite takoj na:

LEO ZAKRAJSEK

General Travel Service, Inc.
1359 Second Ave., New York, N. Y.
ali pa na

French Line

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY
Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.GLAVNI URAD:
6131 St. Clair AvenuePODRUŽNICA:
15601 Waterloo Road

GLAVNIČNO PREMOŽENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOŽENJE NAD 5 MILIJONOV

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi lepe obresti.
Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljite ga najceneje po naši banki.
SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

ma ogledano človeško okostje, dalje gori na polju bel konjski skelet.
Po vozu so spoznali, da je ponesrečenec—žid Izak Rosenzweig iz tuja . . .
Konec

ITALIAN LINE

"ITALIA" — "COSULICH"
1000 Chester Avenue
Cleveland, O.
Cherry 6875

DIREKTA ZVEZA V Trst in Dubrovnik

Raskočni in ogromni parniki.
Od New Yorka do Trsta 11 dni.

PRIHODNJA PLOVBA:

26. novembra	Augustus
3. decembra	Rex
6. decembra	Saturnia
10. decembra	Roma
14. decembra	Conte Di Savoia
22. decembra	Vulcania

ZNIŽANE CENE

v eno stran in round trip
Izborne udobnosti,
Izbrana kuhinja
Vprašajte lokalnega agenta ali družbo

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnega srca naznanjam žalostno vest, da je moja draga soproga, dobra in skrbna mati

Anna Flajnik

rojena Medoš

dne 6. novembra t. l. previdena s svetimi zakramenti, po večletni mučni bolezni in sednjic po težki operaciji mirno v Gospodu zaspala.

Pokojnica se je rodila 2. marca, 1882, v vasi Vinica na Dolenjskem, ter je prišla pred 38 leti v Pittsburgh, Pa., ter pred 26 leti na Ambridge, Pa., kjer je bila kakor vzorna žena in mati v obče spoštovana, kar se je pokazalo ob mrtvaškem odru in pri pogrebu, kateri se je vršil dne 10. novembra t. l. po cerkvenem obredu v sv. Veronike cerkev v Ambridge, Pa., s slovesno sv. mašo, ko je bilo navzočih sedem gospodov duhovnikov in cerkev je bila napolnjena vernikov od kraja do kraja. Pokojnica je bila položena k večnemu počitku na sv. Jožefa pokopališču, West View, na lastnem prostoru. Pokojnica je pripadala dvem podpornim organizacijam, namreč k društvu Dobri Pastir, št. 183 KSKJ in društvu sv. Ane, C. K. J. v N. S. Pittsburgh, Pa.

Dolžnost nas veže torej, da se zahvalimo najprvo pogrebem in odbojnicam društva sv. Ane, C. K. J., katere so bile kakor častne pogrebne, ter so sprejemale pokojno do groba; nadalje se zahvalimo Rev. Victor Rogulji iz Indianapolis, Ind., za solzljive ter ker je poslal svojega namestnika Rev. Hugh C. M. C., da je prisostvoval pri pogrebu. Nadalje vsemu občinstvu, katero jo je prišlo kropiti in moliti za blagor njene duše, kakor tudi čut ob mrtvaškem odru. Nadalje se srčno zahvalim vsem, kateri so darovali za sv. mašo in darovali krasne cvetlice in vsem, kateri so dali na razpolago svoje avtomobile.

Torej še enkrat vsem skupaj za vso pomoč in tolažbo v teh težkih urah, najlepša hvala!

Tebi, draga soproga in draga nepozabna mati in sestra, pa želimo večni mir in pokoj; počivaj sladko in lahka naj Ti bo ameriška gruda, toda spomin na Tebe bo ocal za vedno v naših srcih, dokler se zopet ne združimo v večnem kraju, nad zvezdami. Zapustila si nas v tugi bratki, s solzami smo kropili Tvoj grob. Sklonjenih glav smo se od Tebe ločili z obljubo v srcih naših, da cvetlice in zelenje bomo sadili, ki bo krasilo Tvoj prerani grob. Počivaj v miru in večna luč naj Ti svetli! Žaljujoči ostali:

John Flajnik, soprog.

Mrs. Math Flajnik, Helen, Jean in Mary Flajnik, hčere.

Frank, James, Vincent in Robert, sinovi.

Barbara Radovich, Mary Thompson, Miss Johana Medosh, sestre.

Charles Medosh, brat; Mrs. Mary Medosh, mati.

Ambridge, Pa., 18. novembra, 1932.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Potrjeni globoke žalosti naznanjamo sorodnikom, prijateljem in mancem tužno vest, da se je preselil v večnost in nas zapustil ljubljani soprog, oziroma oče

LOUIS STRITAR

ki je dne 6. oktobra, 1932, po daljšem bolehanju za vedno zatisnil svoje trudne oči. Pogreb se je vršil dne 10. oktobra iz hiše žalo-sti, 2018 W. 21st Place v cerkev sv. Stefana, kjer se je ob 10. uri brala peta sv. maša za dušo, in od tam na Resurrection pokopališče.

Pokojniki je bil rojen leta 1875 v sv. Križu pri Kostanjevici, Dolenjsko. V Ameriko je prišel pred 33. leti in je cel čas prebival v Chicagu. Bil je član treh društev, namreč društva sv. Stefana, št. 1 KSKJ; Modern Woodmen in Družbe sv. Mohorja. Iskreno zahvalo smo dolžni našemu častitemu gospodu župniku Aleksandru Urankarju, ki so pokojnika večkrat obiskovali med boleznijo in ga prevideli za pot v večnost, in ki so na dan pogreba darovali sanj sv. mašo za dušo. Enaka zahvala tudi Rev. Augustinu Svete, ki so prišli na dom blagoslovit truplo pokojnika, kakor tudi častitemu gospodu pomožnemu župniku Rev. Edward Gabrenja, ki so izvršili za ranjčim pogrebne obrede na pokopališču.

Najlepše se zahvaljujemo tudi vsem trem društvom, h katerim je pokojnik spadal in njih članom, ker so pokazali tako lepo bratake ljubezni do pokojnika, ga v boleznih obiskovali, prišli po smrti k njegovi krsti molit in ga spremljali na zadnji poti na pokopališče. Enaka hvala društvom tudi za izplačano posmrtnino. Priščno zahvalo smo dolžni tudi tistim, ki so izkazali svojo naklonjenost in prijateljstvo ter darovali za pokojnika za sv. mašo in okrasili s cvetlicami njegov mrtvaški oder. Za mašo so plačali sledeči: Društvo sv. Stefana, št. 1 KSKJ; Družba sv. Mohorja, družina Anton Bogoljin, družina Lawrence Korenčan, družina John Gradishar, družina Frank Grill, družina Math Kremesec, Mr. in Mrs. J. Podboj, družina Zupaneč, Paul Zaura, Mr. in Mrs. L. A. Stritar Jr., Frank Stritar Jr. in Class of 1925.

Vence so poklonili naslednji: Frank Grom in družina, The Selferts, Mr. in Mrs. A. Stritar, Fr. Stritar in družina, Mr. Kirm, vsi v North Chicagu. Dalje društvo sv. Stefana, št. 1 KSKJ, Modern Woodmen, Družba sv. Mohorja, A. J. Burton uslužbenec, Mr. in Mrs. Turpin in družina, Alois Levstik, Mr. in Mrs. John Zefran Sr., Harry Florian, Dr. in Mrs. D. Cortesi, družina Pole-nik, Josip Stritar in družina.

Se posebej se zahvaljujemo tistim družinam in posameznikom izven Chicaga, ki so se spomnili pokojnika, mu poslali vence in tudi sami prišli, da so se udeležili pogreba, namreč Frank Stritar in M. Kirm družina, Frank Grom in družina, Mr. in Mrs. Anton Stritar, Selferts in A. J. Burton uslužbenec, vsi iz North Chicaga.

Najlepša zahvala vsem prijateljem in rojakom, ki so hodili pokojnika obiskovat za časa njegove bolezni, dalje vsem tistim, ki so ga prišli kropiti in moliti ob njegovi krsti in tistim, ki so se udeležili pogreba. Enaka zahvala vsem, ki ste kaj dobrega storili za nas ob tem žalostnem času in nas tolažili.

Hvala lepa tudi pogrebniemu zavodu Louis Zefran za skrbno ureditev mrtvaškega odra in za lepo urejeno pogreb.

Dragi pokojnik, soprog in oče, naj Ti bo lahka ameriška gruda, in počivaj v miru. Stalno se Te bomo spominjali, dokler se zopet ne snidemo s Teboj tam, kjer ni več ločitve.

Žaljujoči ostali:

Jera Stritar, soproga.

Louis, Joseph, Anthony in Frank, sinovi.

Maye, Sophie, Leona, Gertrude, Vivian, hčere.

Joseph v Chicagu in James v stari domovini, brata.

Josephine v North Chicagu, in Marija, v stari domovini, sestra.

Chicago, Ill., 10. novembra, 1932.

F. KERZE,

1142 Dallas Rd. N. E.

CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:

Kdorkar naročite nastave, regalije in druge, posilite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljše blago na najnižje cene.

Najbližji in varni NASTORJ

NAZNANILO IN ZAHVALA

Že zopet je potrkala neizprosna smrt na naša vrata in nam pobrala iz naše srede dobro ženo in ljubljeno mater

Johana Sonce

Po dolgotrajni bolezni, previdena s sv. zakramenti, je mirno v Gospodu zaspala dne 31. oktobra, 1932. Pogreb se je vršil 3. novembra s peto sv. mašo iz cerkve sv. Jožefa na domače farno pokopališče.

Pokojnica je bila rojena v vasi Vrhe pri Dobernici na Dolenjskem; v Ameriki je bivala 41 let, ter zapušta tu mene, žalujotega soproga, enega sina, eno hčer, enega vnuka, eno vnukinjo, mnogo nečakov in nečakinj ter eno sestro v starem kraju. Spadala je k društvu sv. Rožnega Venca, k društvu sv. Ane št. 345 in Royal Neighbors. Cenjena družba so se izkazala pri pogrebu z zastavami in članstvom in sicer zelo častno, s številno udeležbo. Dolžnost me veže, da se zahvalim vsem, ki so ranjko obiskovali za časa njene bolezni in vsem, ki so jo prišli kropiti na mrtvaškem odru ter jo spremlili na zadnji poti do groba. Iskrena hvala vsem darovalcem lepih vencev in cvetja in vsem, ki so naredili številne sv. maše za pokojno. Posebna hvala našemu gospodu župniku Rev. John Plevniku, ki so nas tolažili v teh tako žalostnih urah. Lepa hvala društvom, ki so molile ob mrtvaškem odru. Prav lepa hvala nosilec krste, sosedom in prijateljem, ki so nam bili ob strani in v pomoč. Hvala tudi našemu slovenskemu pogrebniku Mr. Anton Nemanichu za lepo oskrbo pogreba. Hvala vsem onim številnim prijateljem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu. Hvala lepa cerkvenemu pevskemu zboru, ker je tako ganljivo zapel žalostinko.

Tebi pa, draga žena in ljubljena mati, naj bo lahka ameriška gruda. Počivaj v miru in večna luč naj Ti svetli!

Žaljujoči ostali:

Jacob Sonce, soprog.

Ludwig, sin; Mrs. Jennie Konopek, hči.

Joliet, Ill., 13. novembra, 1932.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z žalostnim in potrjim srcem naznanjam bridko vest, da je Bog poklical k sebi iz te doline solza, mojega očeta

John Kralj-a

V četrtek, 27. oktobra, 10 minut čes 11. uro dopoldne, v starosti 79 let. Pokojnik je bil rojen v Tečiji vasi, na Dolenjskem, fara Skočjan, ter je bival v Ameriki čes 30 let, ves čas v Jolietu, Ill.

Močno je bil bolen tri tedne ter je prenašal s izčudovanjem vredno potrpežljivostjo in udanostjo strašne predsmrtne muke, ob katerih so mu sotočno stali na strani in mu stregli številni njegovi stari prijatelji in sosed. Do teh čutimo globoke hvaležnosti in za katere ne moremo najti dovolj izrazitih besed hvaležnosti. V prvi vrsti so bili ti: Mr. in Mrs. Mike Hočvar, Mr. in Mrs. Jernej Pirc, Mr. Frank Triep, Mr. Frank Mustar in Mrs. Johana Mustar, Mr. in Mrs. Marko Crnetič ter Mr. John in Frank Papež.

Hvaležna sem tudi Rev. John Plevniku in Rev. M. Hiti, za obiskovanje bolnika, tolažilne besede in podeljenje zadnjih sv. zakramentov, kakor tudi za pogrebne obrede.

Priščno hvala vsem darovalcem vencev in sv. maši: Društvu sv. Cirila in Metoda, št. 8 KSKJ, društvu sv. Imena, Mrs. Josephine Stepic iz Clevelanda, O., Mrs. Johana Mustar in družina, Mr. and Mrs. Hočvar iz Bridgeporta, O., Mihael Hočvar, Frank Mustar, Marko Crnetič, Joseph Muhič, Mihael Papež, Louis Martincič, Jean Tešak, Patrick McFarland in John Hayes ter družinam: John Ivancič, Matt Cimerman in Anna Goib iz Milwaukee, Wis. Posebna hvala tudi Mr. in Mrs. Andrew Hočvar, ki sta prišla na pogreb iz daljnega Ohio ter družini Steve Hoynik iz Milwaukee, Wis.

Hvala številnim, ki so prišli pokojnika pokropiti, čuli ob njegovi krsti ter ga spremlili na zadnji poti v soboto 29. oktobra, na Jolietko slovensko pokopališče sv. Jožefa.

Končno hvala tudi nosilec krste, Mr. Matt Bučar, Mr. Frank Triep, Mr. Peter Vidmar, Mr. John Znidaršič, Mr. Feliks Jamnik in Mr. John Kunstek, ter pogrebniemu zavodu Mrs. Jean Tešak za vzorno urejen pogreb ter sploh vsem, ki so na kakršnikoli način izkazali simpatije in sočutje očetu in preostali.

Tebi, ljubi oče, pa mir in pokoj po prestanem zemeljskem trpljenju. — Žaljujoči ostali:

Mary Matoh, hči; Joseph Matoh, zet.

ter pet vnukov in vnukinj v Ameriki, v starem kraju pa sestra.

Milwaukee, Wis., 14. novembra, 1932.

Kay

OUR PAGE

6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Jay

THANKSGIVING DAY

On Nov. 24 over three hundred years ago a small boat with 102 passengers aboard dropped anchor off the northern shore of Cape Cod, after a stormy voyage of 63 days across the Atlantic from Plymouth, England. After exploring the shores of the new country, they finally landed on Dec. 27, and immediately set about building homes to protect them from the fury of the New England winter.

By spring, over half of this little band had perished, unable to withstand the hardships of this inhospitable new country. Undaunted, those who remained plowed ground and planted the seeds they had brought from across the sea. Before the storms of winter again turned the rocky hills white, the pilgrims had harvested a bountiful crop and laid by ample provisions for the months to come.

In their joy at being able to face the winter with food and shelter, they opened up their hearts in thanksgiving and set aside a feast day in which they invited their Indian neighbors, with whom they had made friends, to partake of their newly harvested wealth.

Since that memorable day, Thanksgiving Day is observed as a national holiday. And on this day all people, rich and poor, are expected to give thanks to the Almighty for the blessings and privileges which they have been permitted to enjoy during the past year.

Unfortunately, many persons and families, as a result of business conditions and the resulting unemployment, may have a feeling that there is little, if anything, for which they should be thankful.

Despite the misfortunes and hardships experienced by many during the year just ending, let us not forget things might have been much worse. As we render our thanks to the Almighty on Thanksgiving Day, let us try not to think of those things desired but not received, and instead think of how much better off we are than others less fortunate.

La Sallita.

Personals

Miss Barbara Vinski, Pittsburgh, Pa., left the Homeopathic Hospital for her home, where she is convalescing.

She is well on her way to recovery and will soon attend the Pitt Kay Jay Booster affairs.

Henry Basco and John Terseleh Jr., members of the Chicago KSKJ baseball team, are at their respective homes convalescing after having submitted to appendicitis operations.

Miss Mary Bregant of Sheboygan, Wis., is in Milwaukee, where she is taking a course in beauty culture at the Milwaukee Accredited School of Beauty Culture. She was guest of honor at a delightful farewell party recently given in her honor by a group of her friends at the home of her sister, Mrs. Richard Geidel, who was one of the hostesses. Miss Mollie Virant also was one of the hostesses at the party.

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:
1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible typewrite material, using double-spacing.
4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.
5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m. Saturday prior to intended publication.
6. Manuscripts will not be returned.
7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Editor: Stanley P. Zupan.

JOLIET SODALITY NEWS

The packing party sponsored by the Blessed Virgin Mary Sodality, St. Joseph's Parish, Joliet, Ill., on Nov. 13, was a great success.

Several tables were loaded down with bundles containing clothing of all sizes. Most of this clothing will be distributed among the school children. The pecuniary results also exceeded all expectations. Our appreciation and thanks is extended to all, both parishioners and members of the sodality, who responded so generously to our appeal for help.

When the children and grownups, too, tested the various musical instruments which they were fortunate enough to obtain from the fishing ponds and grab-bags, it sounded as if a new year was being ushered in. Everyone forgot his troubles and made merry.

Thanks again to all, and we'll be seeing you at the next sodality affair, which is the first presentation on Dec. 9 and 11 of "The Masterful Monk," from the novel by the Rev. Owen Francis Dudley. We know you will enjoy this play just as much as you have enjoyed our penny social.

Joliet Sodality Girl.

THANKSGIVING, ETC.

Eveleth, Minn.—Thanksgiving! We can at least be thankful that we have survived the times. Many of us were able to have at least a chicken in keeping with the spirit of the day. Cheer up! Another Thanksgiving will give us something more substantial to be thankful for.

The deer season is drawing to a close, with fatalities not as bad as last year. Venison, at that rate, is rather expensive, though. The cost of the deer license, methinks, plus traveling expenses, and extra grub expense, would certainly buy a good porker or a nice young calf; ni res? . . . We are having a taste of real winter. Two days of below zero weather were enough to dishearten even a vacationing Eskimo! But that's a forecast of snow, and snow means hockey. . . . Keep up with Dr. Mally's tooth talks; you can learn something from them. Perhaps now that we are represented by a few Slovenian doctors, one of them might favor us with some health articles for our good. . . .

Mitz wishes that others from the Mesaba and other northern Minnesota ranges would correspond with Our Page, and give us an inkling of just what the other Kay Jays are doing to keep their feet warm and their minds occupied. Now during the winter months there isn't as much to distract our attention; and clubs are always glad to see themselves represented. For more lodge news—Mitz.

Ante-Nuptial Promises in Mixed Marriages

This is the first of a series of three articles giving in condensed form the contents of a recent study made by the Rev. Robert J. White of the faculty of law of the Catholic University of America on "The Legal Effect of Ante-Nuptial Promises in Mixed Marriages." The Catholic bar of the country has hailed Father White's work as being of the utmost importance since it establishes a firm foundation for the Church's contention that the ante-nuptial contract is a valid contract which should be enforced in the courts of law contrary to public policy.

Father White is one of the outstanding Catholic lawyers of the country. Before deciding to enter the Catholic priesthood, he practiced successfully for many years in Boston. He is a member of the bars of the United States Supreme Court, the Supreme Court of the District of Columbia, the United States Circuit Court of Appeals for the First District, the United States District Court for Massachusetts and the Supreme Judicial Court of Massachusetts and was formerly assistant district attorney of Middlesex County, Massachusetts.

The study opens with a view of the historical attitude of the Church in the matter of mixed marriages which shows consistent proof that the Church has always unalterably opposed Catholics marrying non-Catholics. The reason is plain and practical. It was never better expressed than by Pope Leo XIII, who said, "When minds do not agree as to the observance of religion, it is scarcely possible to hope for agreement in other things. Other reasons also proving that persons should turn with dread from such marriages are chiefly . . . that they are a hindrance to the proper education of the children."

Pope Clement VIII, when granting the first recorded dispensation in 1604 for such a marriage, spoke of the novelty of such relaxation. Since that time the discipline has been relaxed from the previous absolute prohibition, but the granting of dispensations has always been restricted and allowed only for just and grave causes.

Where dispensation has been granted, guarantees have been required to safeguard the Catholic religious membership and education of all the children born of the marriage. The question concerning the binding force of these promises often arises. In this country there are no statutes which directly cover the situation. No statute directly forbids and there is only statute which might be construed as tending affirmatively to uphold such agreements. The legal effect of the promises will be determined by the common law of contracts and the principles of equity which may apply to this form of agreement. The influence of civil law in this regard suggested the advisability of this inquiry into the present legal status of ante-nuptial promises given in mixed marriages.

At the very outset of any such inquiry the objection is apt to be raised that legal precedent has already decided against the enforcement of such promises. This line of argument asserts that courts are

found to follow prior judicial decisions concerning the same legal question and proceeds further to claim that many such decisions now stand collectively as a barrier to future recognition or enforcement of ante-nuptial promises in these mixed marriage agreements.

This argument can be met squarely. The accumulation of precedents deserves some appraisal, but after careful study, it will be found that these precedents fail to justify the broad conclusions drawn from them, and the barrier is found to be apparent rather than real.

It is necessary to examine the English cases with special care, for the American courts, in considering ante-nuptial promises, have fallen into indiscriminate citation of an English authority to justify disposition of cases under consideration.

Drastic laws emerged from the religious strife in England. The conducting of a school by a Catholic or the assuming of the religious education of a child was a crime punishable with life imprisonment. Courts often deprived even parents of the custody of their children if it seemed that there might be any possibility of being brought up in the Catholic religion.

In the presence of such penal laws, no Catholic dared to invoke the aid of the courts to secure any right to control the religious education of his child. The development of legal doctrine relating to ante-nuptial promises occurred principally in England in the period between 1852 and 1878. In 1852, a high court stated that it was not aware of any prior cases seeking to enforce the agreement. In 1878 the vice chancellor emphatically declared that the law had become thoroughly settled on the question and the promises were not enforceable.

The reasons advanced by the courts in deciding these cases were various. In many supposed precedents against the legal enforceability of such agreements a critical examination of the court records and opinions reveal that there was no agreement in fact, that it was not executed by the parties, or that its terminology was doubtful. In some cases the court declared that the Catholic party had lost whatever rights he had by failure to assert his rights over a long period of time; or had lost his rights by misconduct. In other cases the court decided that any rights under the agreement were waived by the party permitting the child to be openly introduced to a communion directly opposed to his parent's alleged religious belief. In another case, the court found that the petitioner was a "nominal Catholic" who had allowed his child to be brought up in another religion until it had acquired contrary settled religious convictions.

English courts have also declared themselves as aware of the custom of making ante-nuptial contracts but have stated that they were too difficult to enforce them because of such problems as determining custody. Great emphasis was also placed upon the difficulty of sequestering funds or property with which to secure religious training.

It takes only a brief investigation to show that many Eng-

lish cases are not valid precedents against the enforceability of ante-nuptial promises. The body of supposedly contrary precedent is very greatly reduced by the elimination of cases in which the court failed to find an ante-nuptial agreement existed. From the remainder it is only fair to exclude all those which were decided on grounds other than the agreement, such as misconduct. The balance can be reduced to a minimum by eliminating all those that rest on the obsolete doctrine that the father is an absolute king and ruler possessed of an inalienable right to control the religious upbringing of his children. This leaves scanty and unimpressive the supposed accumulation of hostile precedent. In truth the barrier appears more apparent than real.

American courts have cited without discrimination the supposed English precedents and they have also erred seriously in the use of American precedents. In citing the latter, courts have cited many cases as precedents against enforceability in which the parent was unmarried, one or both parents were dead, a statute controlled the decision, or the court was without jurisdiction to pass on the question.

It is significant that the Supreme Court has not passed upon the question of legal enforceability of these contracts; nor have the Supreme Courts of most of the states. Courts which have considered the matter have usually been lower courts, which have carefully avoided the religious question and rested their decisions on every other possible ground.

It can be truthfully said that there is an absence in American decisions of any body of precedent against the legal enforcement of the ante-nuptial agreement. It is like the English cases only an apparent barrier raised by the careless citation of supposed precedents and oft-repeated dicta. Both English and American cases are of illusory power only. The paucity of legal decisions is apparent. With pre-judgments based upon such mistaken precedents removed, the courts may proceed to consider the true nature and effect of the ante-nuptial agreement, and their proper legal status in American law.

COOKING SCHOOL

By Frances Jancer

CREAMY COCOA FUDGE

1/2 cup cocoa
1 cup brown sugar
1 cup granulated sugar
Dash of salt
1/2 cup evaporated milk
1/2 cup water
2 tablespoons butter
1 teaspoon vanilla
1 cup of nutmeats

Combine cocoa, sugars and salt; add milk and water, and place over low flame. Stir constantly until sugar is dissolved and mixture begins to boil. Continue cooking, without stirring, until a small amount of mixture forms a very soft ball in cold water. Remove from fire. Add butter and vanilla. Cool to lukewarm, then beat until mixture begins to thicken and loses its gloss. Add nuts. Pour at once onto greased platter and when thoroughly cold, knead until smooth. Pat out into greased pan. When firm, cut into squares.

TOOTH TALKS

Dr. J. W. Mally

Broken Down Roots

Like a splinter in your finger, so also are broken down, decaying roots foreign matter in your body. And being foreign matter, it does not belong there. It serves only as a source of constant irritation. The only right thing to do is to get rid of it.

Broken down roots in the majority of mouths are painless, so most of us argue "why bother them, they don't hurt." So we wait and wait until they do hurt before we have them extracted, and sometimes not even then, because we dread the possibility of pain on extraction. But why be afraid?

In these modern times teeth can be, and are, extracted in practically all instances without pain, either under a general or local anesthetic. Did you ever stop to reason that many of the fatal diseases have their origin in bad roots of teeth?

Broken down and decayed roots are also in many cases painless, but though not often fatal in themselves, they do, however, tend to bring on sicknesses that are often quite serious.

Broken down roots should be extracted. They are a source of potential trouble, and in many instances the real cause of disease. Pus and germs invariably form around the roots.

If the person is in excellent physical condition the blood will for a time take care and neutralize the poisons given off around these broken down roots. But this cannot keep on forever. Soon the blood gets accumulated with the pus and poisons, and then the trouble begins. All sorts of bodily ills may result, chief of which are neuritis, rheumatism, sore eyes, earaches, infected sinuses, throat infections, stomach disorders and any number of other afflictions.

Case on case could be quoted to prove this contention. It is a fact, and not a myth, that broken down infected roots are always a source of potential trouble and possible causes of disease. Having them removed is a means of safeguarding your health.

EVIL OF IDLE GOSSIP

A peasant with a troubled conscience went to a monk for advice. He said he had circulated a vile story about a friend, only to learn afterward that the story was not true. "If you want to make peace with your conscience," said the monk, "you must fill a bag with chicken down, go to every doorway in the village, and drop in each one of them one fluffy feather." The peasant did as he was told. Then he came back to the monk and announced he had done penance for his folly. "Not yet," replied the monk. "Take your bag, go the rounds again, and gather up every feather that you have dropt." "But the wind must have blown them all away," said the peasant. "Yes, my son," said the monk, "and so it is with gossip. Words are easily dropt, but no matter how hard you may try, you can never get them back again."

YOUNG LADIES' SODALITY MEETING

The Young Ladies' Sodality of St. Roch's Church, La Salle, Ill., transacted considerable business at the meeting held Monday, Nov. 14.

The Rev. Father Paschal, pastor, held benediction before the meeting, at which time plans were made for a three-day retreat to be held Dec. 4, 5 and 6. A visiting priest will be in charge.

It was decided to hold a Christmas party for members on Thursday, Dec. 15, the Feast of the Blessed Mother. This party is to be for members of the sodality only, and on Thursday, Dec. 15, the same group will sponsor a public card and bunco party.

A social time and dancing were enjoyed later in the evening.

WORLD'S FAIR

A Maya temple—the greatest achievement of early man in America—will be one of the attractions at Chicago's 1933 World's Fair, a Century of Progress Exposition.

This building—a replica of the nunnery—or Monjas of Uxmal, Yucatan, will rise from the summit of a 14-foot terrace just north of 31st St. on the fair grounds on Chicago's lake front. The first unit will be 149 feet long by 27 feet wide.

While workmen with modern construction devices will build the first unit of the temple in about sixty days, the original was built 500 years before Columbus set sail for the New World. It was built by people who had no wheeled vehicles, possessed no iron or steel implements and were unfamiliar with the principle of the true arch.

Comparatively little is known about the Maya civilization, although it produced architecture as fine as that of ancient Greece or Rome. Recent research, however, has disclosed that this ancient people had a calendar more accurate than those used in contemporary Europe 2,000 years ago, played a native form of "basketball," and were the only American Indian people to develop a system of writing.

The Monja is thought to have been the nunnery of the vestal virgins who appear to have played a prominent part in the ancient Maya religion.

North of the replica of the temple will lie Indian villages, depicting the various cultures of the American Indians.

TURKEY FESTIVAL

The St. Joseph's Society, No. 169 KSKJ, Cleveland, O., will give its festival Wednesday, Nov. 23, Thanksgiving Eve, in the Slovenian Home, Holmes Ave.

It was adopted that one free admission ticket be sent to each member, that the same opportunity will be given to all to come together to our entertainment as one great family.

There will be plenty of entertainment for all. The young members will entertain themselves in the lower hall. The senior members will be entertained in the upper hall. The net profit will go into the society's treasury. So come all! Help that this entertainment will be a success!

George Panchur, Sec'y.

Kay Jay America! We certainly are not off the air!

The pause, or the absence, of this station in last week's Page was intentional, for instead of chattering away, we primped up our ears to catch the sound of that bell that is expected to ring.

No less than 25 basketball teams in the KSKJ will ring the bell. Twenty teams now hold the rope—add five more and ring the bell.

And if names and probabilities are mentioned, here are probable additions:

Mary Help (girls), Chicago, Ill.; St. Mary's Athletic Girls, South Chicago; St. Christine's (boys), Euclid, O.

ST. ROCH'S PLAYERS WILL DRAMATIZE "GHOST BIRD"

Final arrangements are being completed for the mystery drama to be given Dec. 1 by the St. Roch's players of La Salle, Ill., under the direction of Father Paschal. The curtain will rise promptly at 8 p. m.

The dramatic situation of the "Ghost Bird" involves a life-and-death contest of wits between a super-crook and a master mind on the detective force. The super-crook, known by the sinister title of the Vulture, is the first to score in the contest: his arch enemy is mysteriously murdered.

The crime is committed in an isolated farmhouse, where the murdered man has been invited by a would-be friend as chief of a party of guests. Naturally, everyone in the house falls under suspicion, especially as practically all have good reason to hate the murdered man.

Although the unraveling of the murder mystery is presumably in the hands of a police detective, he receives copious suggestions from a comical hick correspondence school detective, who specializes in fingerprints and is just brimming over with bright ideas. Though these suggestions are received with scorn, some of them prove to be valuable; and in the end, it is the amateur "fingerprinter" who digs up the clew that leads to the capture of the murderer, and who prevents his escape.

This is an unusual detective mystery play, in which thrills and gooseflesh are mingled with laughter created by the funny sleuth. The cast includes a gabby hired girl; the brutal, bullying victim of the Vulture; a charming ingenue; a pretended French maid; a typical hard-boiled police detective; and the treacherous, black-robed Vulture.

"The Ghost Bird" will hold the audience spellbound with its thrills and surprises, and Toby will keep them laughing so hard the tears will roll down their cheeks.

Musical numbers consisting of songs old and new will be presented by the cast between the acts.

The ticket sale has just begun and a large number of tickets have already been sold. The play promises to be a sell-out. So buy your tickets now. Clique Club.

Ring the bell!

ELY TO PLAY IN JAY BASKETBALL CIRCUIT

Confirmation of Ely's proposed entrance to the Minnesota Kay Jay Basketball League was made at a meeting held Nov. 14, in Ely, at which time the various circuit delegates drew up a schedule.

Following the meeting, the Ely Boosters entertained at a dance, featuring Louis Kocjan and his Trailers.

The minutes of the meeting: Meeting called to order by Chairman John Kordish.

Kordish appoints F. Glavan secretary for meeting.

Reading of communications by Kordish regarding basketball and baseball for the next season.

Motions made and supported to have home-and-home games this year with each city in the league. Motion carried.

Motion made and supported that the KSKJ have a play-off for the Minnesota KSKJ championship instead of percentage basis. Motion carried.

Motion made and supported that the four highest teams are entitled to be in play-off for the championship. Motion carried.

The following were represented: Aurora, Chisholm, Ely and Soudan. Eveleth representative was absent.

Motion made and supported that the rule be observed on members who are not three months in the KSKJ and that no professional be allowed to participate in KSKJ athletics. Motion carried.

Motion made and supported that the committee make up the basketball schedule for the 1932-33 season. Motion carried.

The schedule was arranged by committee.

There being no further business, motion was made and supported. The minutes of the meeting: journeled.

Frank Glavan,
Secretary Pro Tem.

SHEBOYGAN MINSTRELS

Success in every sense of the word sounded the key-note for the Metropolitan Minstrels, presented Nov. 14 in the Van Der Veert theater in Sheboygan, Wis., under the auspices and benefit of the SS. Cyril and Methodius Church of which nearly all the participants are members.

The presentation was given under the general supervision of John Stubler, who is well known here and quite popular among the younger set of the SS. Cyril and Methodius parish. A very capable committee assisted him in the staging of the performance, which are the following: Lawrence Ayers, conductor; Pete Gottsacker, manager; Mrs. Helen Nehrlisch-Finst, dancing instructor and Stanza Skok, musical director. Much appreciation is extended the many willing workers who so generously aided in making the production a success, the members who sold the tickets; Tony Stiglitz who so generously gave of his time to help with the minstrel show, and the members in general who participated in the show.

—Reporteret.

NOTICE, JOLIET JAYS

The members of the Joliet Kay Jay Booster Club will go to Holy Communion in a body at the 8 o'clock Mass on Sunday, Nov. 27. They will meet in the school hall at 7:45 and then proceed to church together. Since the booster club has no badge as yet, the members should wear the badge of the Kay Jay lodge to which they are affiliated.

YOUR DATE WITH KNIGHTS IS CLOSE AT HAND

Your date with the Brooklyn Knights of Trinity on Dec. 10 is close at hand. According to all present indications, it's going to be a "ulu-lu." The journal ads are pouring in exceedingly satisfactory. The booster list for the journal is also growing steadily. In case you would like to have the pleasure of seeing your monicker in print, just melt 25 copper pennies or fiddlers as we call them in Brooklyn into one silver quarter and hand it to any one of the knights with your name, and he will be glad to fulfill your ambition. If there is a Slovenian merchant in any part of Brooklyn, New York or other parts of Greater New York that has not yet purchased an ad, there is still some time left. You will be amazed with the results such advertisements produce. Of course, merchants or no merchants, complimentary ads will positively not be refused. If you want to be convinced, just try us.

Let's hope the readers do not take this little bit of jesting up in the wrong way. Frank Kelly tells us that he and his Crescent Ramblers are rehearsing a little more than usual in order that they might give us the best music that their fingers, feet, strings, tongues and lips plus the brass could possibly produce. Remember, there will be a combination of 10 burly musicians blaring forth that ear-tickling and rhythmic syncopation.

This annual ball will be semi-formal. You do not have to be afraid of perhaps being the only one to appear in a "tux," for all the knights will be there sporting brand-new satin-labeled jackets and satin-striped trousers with those stiff chest protectors and chokers. The same with you, mam-selles, there will be plenty of God's gifts to men there with gala gowns.

All jesting aside, this fraternity hop at Trommer's is going to overshadow in a million different ways the one we held at Queens Labor Lyceum last year. First, for the difference in the halls; second, a larger orchestra; third, a bigger crowd, and fourth, but not least, plenty of well, ah, lemon and orange soda. Trommer's is located on Bushwick Ave. and Conway St., Brooklyn, very near Highland Park.

Here's hoping you do not forget our little date on the evening of Saturday, Dec. 10, and if you do not have a fillibuster time, look me up and let me pay whatever the penalty you wish me to pay. But come around with your hands tied in feather pillows.

Brooklyn Knight.

THANK YOU

The Kay Jay delegates of Aurora, Minn., express their thanks to the Ely Kay Jays for the wonderful time and hospitality shown to them at the meeting held Nov. 14 in Ely, Minn.

Thanks is also extended to the girls of the Booster Club for their wonderful service. Special commendation is due Mary Vertnik, chairman, Mary Skule, Mary Dolenz, Hannah Mor-kunc and Sylvia Pucavich.

Aurora Kay Jays,
per F. Z.

THANK YOU!

Thank you, Ely, Minn.! We surely enjoyed your meeting and social gathering held on Nov. 13. Hope you succeed and that there will be more such gatherings. Well, adios, until we see Ely on Jan. 7 for a return game in basketball. We'll be seeing you.

Chisholm Delegation.

KSKJ ATHLETIC BOARD

Frank Banich, chairman,
2027 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Pauline Treven, 1226 Lincoln St., North Chicago, Ill.
Josephine Ramuta, 1805 N. Center St., Joliet, Ill.

John J. Kordish, 325 Howard St., Chisholm, Minn.

Anton Grelina Jr., 1053 E. 62d St., Cleveland, O.

F. J. Sumic, 222 57th St., Pittsburgh, Pa.

Rudolph Majerle, 1120 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

THE GOOD SIDE OF JOLIET, ILL.

St. Joseph's Society, No. 2 KSKJ, Joliet, Ill., invites all lodges, members and friends to enjoy with them Thanksgiving Eve, Nov. 23, at the Slovenia Hall. A great band has been engaged, and refreshments and other features are also being planned.

History tells us that St. Joseph's Society has extended a vast amount of financial aid to the sick and benefactors of the departed, which makes us recognized as a self-sustaining and supporting class of people, for which we should feel proud. Let's compliment and encourage this pioneer fraternal branch to keep up the good work by reporting to their invitation on Thanksgiving Eve.

The depression, yes, has been with us for a long time. Many unemployed are taking care of themselves the best they can, and others who can not receive aid from the various relief agencies, etc. For the civilized and orderly manner which the people of this country have and are conducting themselves during these trying times, they should be highly commended.

Let's take the situation as it is right at home and see what we are doing direct or indirectly toward the cause. We find many of our societies, clubs, churches through their auxiliaries, sponsoring various kinds of entertainments, raising cash in trying to keep their own heads above the water or out of the red. Some who have enough in their treasuries to last awhile turn the proceeds raised through their dance, card party or play, etc., to the central or community relief commission, which supervises the distribution.

We find that some groups take the trouble of sponsoring or promoting programs for a small or even no admission charge, their object being merely to keep content, happy and comfortable those in distress. Now then, as I said, right at home, we enjoyed ourselves at St. Anne's play, we're going to make St. Joseph's and their friends happy. On Dec. 11 Father Hiti with St. Mary's Sodality are going to entertain us with the play, "The Masterful Monk," in five acts, in the Slovenia Hall. This play is already drawing the attention of not only our own colony, but the entire community, indicating that we will have to have more than one performance.

Therefore, holding hands together as we are, will soon and surely result in a change to the better. In closing this contribution, I ask to have these paragraphs dedicated to the cause which our Slovenian organizations are carrying ahead so bravely.

John L. Jevitz Jr.,
Trustee, No. 2 KSKJ.

ANNUAL DANCE

You are invited to attend the Second Annual Dance given by the Rockdale Athletic Association Nov. 27 in Peirusa's Hall, Rockdale, Ill. Admission gents 25c, ladies free.

MAKE FINAL PLANS TO PLACE TEAM

At a well attended and very interesting meeting final plans and arrangements were made to put the Soudan KSKJ basketball team on the floor again.

Joseph Schweiger, member of last year's squad, is the newly elected manager, who replaces George Nemanich Jr., whose excellent work in this capacity resulted in a winning team last year.

With practically the same lineup and with Schweiger at the helm, we are confident of a winning team again this year.

The boys are already busy practicing for the first game of the season. The game will be played here—on Wednesday, Nov. 30—with Eveleth.

We want a large crowd of rooters present to show the team we are fighting with them to win. For this reason, I ask all boosters to be there and persuade your friends to come along, too.

Get into the spirit of the game—help all you can—then watch us win!

Barbara Nemanich.

THE JUGOSLAV WOMEN'S LEAGUE FOR THE CATHEDRAL OF LEARNING

The Yugoslav Women's League for the Cathedral of Learning executive committee is composed of: Mrs. B. M. Pekic, president; Mrs. Joseph Gerick, first vice president; Mrs. Mary Tomec, second vice president; Mrs. Diana Stepanovic, secretary; Mrs. S. Zelenjak, assistant secretary; Miss Antoinette Kompare, financial secretary; Mrs. Anna Sneler, treasurer.

The organizing meeting for the women's committee of the Yugoslav room in the Cathedral of Learning, Pittsburgh, Pa., was held Nov. 10 in the cathedral.

Mrs. Ruth Crawford Mitchell of the university opened the meeting and presided. Following the election, the officers took charge and started to discuss the business of the league. There were a majority of KSKJ members present.

The purpose of the league is to help raise the remaining funds for the Yugoslav room. Among the 18 nationalities represented in the cathedral are the Yugoslavs, composed of Croats, Slovenes and Serbs. We should take great interest in working for this fund, which is for an educational purpose. We should take great pride in the fact that the fund is two-thirds completed, \$10,000 of the necessary \$15,000 having been raised already. Only \$5,000 remains to be collected.

Many of the younger generation of today know little or nothing at all of their mother country. So in this room they will have an opportunity such as was never given in any other university to know our great men and the good they have done for Yugoslavia. In this room there will be other things of interest, sent over by the Yugoslav government.

This can all be accomplished with the co-operation of the three groups represented in this room. Some of the ways we can raise funds are to hold teas, bridges, suppers and other socials. Any sort of donation from individual groups will also aid.

Katherine Ruskovic was the first hostess. She entertained the members of the Women's League at a tea given in her home. Each guest was asked to give a small donation and the sum was turned over to our treasurer, thus starting our fund. The next hostesses are Mrs. Frank Gorisek and Mrs.

FROM THE OFFICE OF THE CHAIRMAN KSKJ ATHLETIC BOARD

Although the snow has, or is about to cover the ball fields, it may be fitting to say a word or two in retrospect before we relegate the past season of the great American game of baseball into the by-gones. A word of praise for those who have played the game under the colors of the KSKJ may not be out of place.

Although a detailed resume is not here intended, it may be said that the records indicate that the season was a very gratifying success. Nineteen teams battled for honors under the name of KSKJ, an unprecedented number, and we have no reasons to doubt that all were high-powered boosting units for our organization. Considering present day conditions, under which many societies and booster clubs found it difficult to maintain a team, this increasing interest in KSKJ sports is an encouraging indication of the spirit that prevails among the juniors of our organization. Besides, the season just closed was one without a serious complaint. This in itself is noteworthy, and more so because we are improving both the quantity and quality.

The only duty that the Athletic Board has been called upon to discharge is to OK the prizes and donations recommended by the supreme board, which was really more of a pleasure than a task. It is true that the donations and prizes are not large and in no way represent the true worth of the teams, and the championships they have won, to the KSKJ; they are but just acknowledgments of the membership at large.

Mindful of the many sacrifices made for the season's success, I take this means on behalf of the Athletic Board, to thank all those who in anyway contributed their share toward this end. We also pledge our co-operation to all teams in the future which we hope will be accompanied by better times and even better success.

FRANK BANICH,
Chairman Athletic Board.

BITS FROM CHICAGO

When this issue reaches Chicago it will find the folks sprucing up for the banner social affair of the year—the St. Stephen's annual fall dance. Both halls and two orchestras have been engaged for this event, as one of the largest crowds of the year usually attends this event. Turkeys, geese, ducks and chickens will lend color to the festivities, and before the evening is over, they will be distributed among the lucky ones. If it has caught your napping, step into your Sunday duds and get into the swim. Depression admission price: 35 krajcars.

Basketball just now is having some attention. Friday nights the boys have their practice and Saturday nights the girls. It seems as if the game is about to be put on a solid footing if the turnouts at these practices indicate anything. However, candidates are still being accepted for either teams and all those interested are welcome.

The St. Stephen's Parish Baseball League has adjudged the St. Stephen No. 1 KSKJ Juniors the champs and has given them \$25 with which to buy a suitable prize. The big question now is: What is it going to be? The sure way to find out is to attend the next meeting, Dec. 3, for then the prizes will be distributed.

The rumblings in the lower school hall indicate conclusively that the bowling season is on. The bowlers are getting in trim for the bowling tourney which is to be held in Chicago this year on the usual date, the second Sunday after Easter. As soon as the genial secretary, Frank Kosmach, gets caught up with some of his work, the annual meeting of the association will be called.

Joseph Gregorich.

John Rogina. They also are having a tea on Sunday, Dec. 11, at 4 o'clock, at the home of Mrs. Gorisek, 5336 Butler St. Members of the league, their friends and our KSKJ friends are invited to attend.

Any information concerning this league or the Yugoslav room can be obtained by writing to any of the officers of this league or to the undersigned.

Antoinette M. Kompare,
Publicity Chairwoman,
5631 Carnegie Ave.,
Pittsburgh, Pa.

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

BIG DAY NEARS

Milwaukee, Wis.—The day for the big dance is only a few days away—and talk about the Baragites being busy making final preparations for their third annual ball, which is to be held Saturday at South Side Turn Hall.

The dance committee promises everyone present a good time, and one that will not be forgotten in a hurry.

The Baragites hope to see their friends from Chicago, Joliet, South Chicago, Sheboygan and Waukegan, also members of the Jolly Allis, Cardinals, Badgers, Lily Lodge, St. Mary's, St. Ann's, St. John's and St. Joseph's lodges.

Music will be furnished by Milton Hoge and his orchestra. Come one, and come all, and join the merry-makers Saturday night at South Side Turn Hall.

Scribbler.

NOTICE OF MEETING

The regular monthly meeting of the Joliet Kay Jay Booster Club will be held in the Slovenia Hall on Monday, Nov. 28, at 8 p. m. All members are urged to be present. The bowling committee, headed by Frank Rogel and assisted by Rudolph Ramutta and Lee Lilek, will make a report on its activities. The committee met last Wednesday evening at the Rivals' Club to form a team or a league, if possible. Plans for the basketball teams will also be discussed at the session.

Joliet Publicity Managers.

HERE'S NEWS!

Chisholm, Minn.—Here's the news you've been waiting for: The third annual Thanksgiving Day dance sponsored by the Chisholm Kay Jays will be held in the Empire Ballroom on Nov. 24.

A good orchestra has been secured and a long dancing program has been arranged.

The admission is no obstruction to a good time; ladies 15c, cents 25c.

Don't forget! Chisholm, Minn., Empire Ballroom, Nov. 24, at 9 p. m. Bring 'em all!

Rudolph Gazvoda.

FIGURES OF SPEECH

I I der, when I say 2 U,
While ear 3 mains my heart is true,

I never loved like this be 4 —
If 5 a chance at all to win
In this 6 pensive game I'm in.
It's 7 ly to think you mine!
If 8 will only be 9!
I'll love you 10 derly always
And 0 shall cloud your happy days.

C. H. G.